

50 centů

TELEFONY:
(708) 749-1891
(708) 749-1898

6426 WEST
CERMAK ROAD
BERWYN, IL.
60402

(USPS 032670)

DENNÍ HLASATEL

THE OLDEST CZECHOSLOVAK DAILY NEWSPAPER IN THE FREE WORLD

Czechoslovak Daily Herald

VOL. XCVIV

SECOND CLASS
POSTAGE PAID AT
BERWYN, ILLINOIS

Established 1891

ČTVRTEK 28. ÚNORA 1991 - čís. 15

THURSDAY FEBRUARY 28, 1991

Iracká armáda opouští Kuwait

Irackí váleční vězňové, zajatí americkými námořníky, pochodují směrem k procesnímu středisku v Kuwaitu minulou neděli, první den pozemní války.

DHAHRAN - SAUDSAKA ARABIE

Saddam Hussein, s armádou v hadrech a hlavním městem stále bombardovaným, zavolał v úterý své vojáky z Kuwaitu domů - avšak shledal, že se vzdávají po tisících, nebo jsou pronásledováni spojeneckými údernými jednotkami a vojenskými letadly. Spojenci

postupovali taktickým způsobem, takže blokovali cesty, aby irackí vojáci nemohli z Kuwaitu uniknout. Jednotky iracké republikánské gardy byly prý obklíčeny. Jedna divise republikánské gardy západně od Kuwait City byla přemožena za lijáku s bouří stovkami amerických tanků. Spojenci jako zázrakem

Pokrač. na str. 3

Zachovejme si toleranci

Odpovídá federální ministr životního prostředí
Josef Vavroušek

Otázky týkající se životního prostředí naší republiky na sebe v posledních dnech opět vážou značnou pozornost veřejnosti. Ta však není pokaždé vyvolána jen aktivní snahou a poskytnutí pomoci. V tomto jevu se spíše promítá tradiční zájem vyvolaný existencí rozporuplných pohledů na jednu skutečnost.

Problematika jaderné elektrárny v Jaslovských Bohunicích a nabízená pomoc sousedního Rakouska - to je první okruh otázek, které jsme položili federálnímu ministrovi životního prostředí Josefu Vavrouškovi.

Pokrač. na str. 4

Genocida demokracie

Petr Radosta, Praha

"Na základě toho, co naši občané buď sami zažili nebo viděli či slyšeli, docházím k důvodnému podezření, že v padesátých letech byla u nás páchána zvěrstva: lidé byli přivázeni k "výslechům" jako dobytek s pytlím na hlavě, byli poutáni řetězem na ruku i nohu, byli oslepováni žárovkami, byli honěni karabáčem, byli do umdlení mláceni, byli jim vyráženy zuby, oči, byla jim pálena kůže rozežhaveným železem, byla jim - po nasycení uzenými rybami a po umístění do silně vyhřáté místnosti -

Pokračování na str. 5

Zakrývaná dvojakost Sovětů

William Fitzgerald

Iraku pomáhal náš spojenec

Masivní sovětská role v udržování Iraku na válečné noze byla systematicky zakrývána a zbraně, dodané Saddamu Husseinovi Sovětským svazem, ničí americké životy, materiál, a letadla. Počet sovětských střel SCUD, používaných Irakem, byl původně odhadován na "desítky", ale pak byl znásoben na "stovky" a když byly tyto střely použity proti Izraeli a Saudské Arábii, pravděpodobný počet byl zvýšen na "hodně přes tisíc".

Rozmnožování střel SCUD přímo pod domněle ultra přesným dohledem amerických výzvědných satelitů byl pouze jeden příklad úmyslného zmírňování sovětské podpory irackého válečného úsilí.

Důvěryhodný katalog sovětského inventáře v irackém vojsku byl vydán skupinou American Defense Lobby (Lobby pro americkou obranu), která tvrdí, že "Skoro 90% iracké vojenské výzbroje" bylo vyrobeno v Sovětském svazu", mezi otřesnými zprávami tohoto katalogu jsou tyto:

"Americká výzvědná služba zachytila ruskou řeč na taktické radiové síti iracké armády. Zpráva zněla: "Z kontextu rozhovorů se zdá, že sovětsští vojenští rádcové fakticky komandují iracké tankové jednotky".

"Mnozí pensionovaní vojenští důstojníci dobrovolně pomáhali irackým ozbrojeným silám spojením se s irackým vyslanectvím v Moskvě".

"Vojáci Spetzsnazu - sovětské nejelitnější nárazníkové vojáky - chrání Husseina proti vnitřnímu napadení".

Incident utulán

Právě týden před tím než president George Bush rozpoutal válku proti Iraku, sovětská nákladní loď Dimitrij Fermanov byla zadržena americkými a španělskými válečnými loděmi na cestě do přístavu Akaba v Jordánu, při Rudém moři. Americký Department obrany potvrdil, že náklad obsahoval mezi jiným odpalovače raket, velitelské a kontrolní vozy, součástky pro tanky, komunikační prostředky, a vysoce explozivní látky.

Pokrač. na str. 4

P.S./WASHINGTON

a weekly column by
U.S. Senator Paul Simon of Illinois

COMMONWEALTH STATUS FOR PUERTO RICO: REPACKAGED COLONIALISM

One of my favorite columnists is Tom Wicker of the *New York Times*, but unfortunately the other day he bought a line passed out by some big corporations and their cooperative friend, the current governor of Puerto Rico, that commonwealth status is a great thing for Puerto Rico and that statehood would be bad.

Commonwealth status is fine for some major American corporations avoiding income taxes, but that is a high price to pay for second-class citizenship for Puerto Rico's citizens.

No matter how you cut it, the present commonwealth status is simply old-fashioned colonialism, attractively packaged. And the package stinks, no matter how you wrap it.

Puerto Ricans are American citizens who have served heroically in United States' wars since 1899. During World War I, 18,000 Puerto Ricans served in the armed forces, many defending vital installations in the Panama Canal Zone. A few years later, Puerto Rico contributed 65,034 of its men to the U.S. effort in World War II. Puerto Rico had more soldiers in the Korean conflict than 20 states and suffered more injuries per capita than any state. The 270 Puerto Rican combat deaths in Vietnam placed Puerto Rico ahead of at least 14 states and territories.

Puerto Ricans are entitled to be treated as first-class American citizens.

Puerto Ricans are the poorest of Americans. And statistical studies show that they are among the hardest working of Americans, measured in terms of productivity and absenteeism.

The people who defend commonwealth status are the same people who last year tried to take Puerto Rico out from the minimum wage that protects other American citizens. I led the fight to protect Puerto Rican workers because unfortunately they have no voting representation in Congress.

I have helped Puerto Ricans some, but obviously my major responsibility is to the people of Illinois.

Eventually, commonwealth

status will go, just as other forms of colonialism around the world have gone. Puerto Rico will either become a state or become independent.

That decision should be up to the people of Puerto Rico.

Congress is considering legislation to give Puerto Ricans an opportunity to choose their political status in a referendum.

My own belief is that both Puerto Ricans and other Americans would be better off if the island became a state.

The corporations that now have the bonanza of not paying any income tax in Puerto Rico argue that if that island becomes a state and the corporations lose that windfall, there will be a loss of jobs.

Others argue persuasively that removing the uncertainty of Puerto Rico's status would increase its attractiveness for investment and retirement, and would cause a significant increase in employment.

No one knows the answer with certainty.

What we do know is that the current exemption (Section 936 of the Internal Revenue Code) annually costs \$2.5 billion to the U.S. Treasury. In 1983, tax benefits to pharmaceutical companies in Puerto Rico amounted to \$905 million or roughly \$70,000 for every employee they hired in Puerto Rico (at an average salary of \$20,000).

That's a good break for those corporations, but not good for America's taxpayers or the people of Puerto Rico.

But it is unhealthy to have second-class American citizens.

That has been wrong throughout our history. Interestingly, whenever we finally have had the courage to move away from second-class citizenship, with whatever name we called it, the nation has always benefitted.

Those who argue for the people of Puerto Rico against the big corporate giants may not have as slick a campaign.

But we have justice and history on our side.

Americký letec pomáhá raněnému irackému zajatci do polní nemocnice v Saudské Arábii, po boji ve válečném pásmu minulou neděli.

Místní policejní zpráva

Přítel ženy postřelen Pachatel se vzdal policii po delším odporu

Uvažuje se o dodatečném obvinění Petr Schwangmeier, 44, z North Riverside byl obžalován pro ublížení na těle zbraní, když údajně dvakrát postřelil přítele své ženy v jeho bytě v Riverside, v pátek minulý týden o půlnoci. Podle Lt. Donalda Ziky z policejního oddělení v Riverside se pachatel vzdal v 7.15 v pátek ráno po sedmihodinovém odporu policii. Policie evakuovala sousední domy. Policejní jednotky z Riverside, North Riverside, Brookfield a Forest View ihned obklopily Schwangmeierovu rezidenci přímo naproti Scottish Home 8026-27th Street po evakuaci sousedních domů, pachatel seděl v setmělé kuchyni a kouřil cigaretu - zřejmě čekal na příchod policie.

Zika řekl, že policii zavolala Schwangmeierova žena Marcela, 44, podle udání žijící společně se svým přítelem Pavlem Holubkovem, 53, v čísle 111 Woodside Road, byla přítomna, když muž postřelil jejího přítele. Holubkov je dosud ve vážném stavu v Loyola Medical Center v Maywood v intenzivní péči ranami do zadku a do slabiny - dle oznámení lékařských autorit. Policie stála u domu a použila amplexu k navázání komunikace

se Schwangmeierem v časných ranních hodinách. Jeho právní zástupce Robert Vlach se dostavil na žádost policie, snažil se vyjednat, a podařilo se mu přesvědčit Petra Schwangmeiera, aby se vzdal policii. Byl zatčen po tom, když v telefonním rozhovoru s policií se uvolil vyjít ven zadními dveřmi do zahrady s rukama nad hlavou. Policie z North Riverside již Schwangmeiera znala - také jeho advokáta - protože několikrát volal o pomoc v minulém roce, zřejmě kvůli manželským problémům. Dimitri a Vlach jsou v advokátní kanceláři, která reprezentuje Schwangmeierovy v rozvodovém řízení. Vlach sám reprezentuje Petra Schwangmeiera v rozvodovém řízení, a advokát Ronald Strojný reprezentuje v rozvodu jeho ženu Marcelu - pozn. R. Vlacha. Policie neví, jak dlouho jsou manželé od sebe odloučení. Známi kriminální advokáti, Vlach a Dimitri zastupují Schwangmeiera v případě jeho postřelení Holubkova. Svědkové viděli policisty, jak si oblékají ochranné úbory a jak připravují slzný plyn a rovněž narádí na případné otevření domu, než se Schwangmeier vzdal. Policie čekala na oprávnění od soudu k prohledání domu, není-li tam zbraň. Zika řekl, že obvinění Schwangmeiera bude možná zvýšeno úřadem státního právního zástupce Cook County. Dodal, že

Pokrač. na str. 3

Czechoslovak Daily Herald

DENNÍ HLASATEL

Established 1891

6426 W. CERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402
TEL.: (708) 749-1891 and 749-1898

Second class postage paid at Berwyn, Illinois
Published Tuesdays, Thursdays and Sundays, except holidays

SUBSCRIPTION PRICES (CENY PŘEDPLATNÉHO):

UNITED STATES		CANADA (in US Dollars)	
Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)	Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)
3 months \$25.00	\$15.00	3 months \$ 35.00	\$18.00
6 months \$42.00	\$25.00	6 months \$ 55.00	\$30.00
12 months \$80.00	\$42.00	12 months \$100.00	\$52.00

Denní a Nedělní Hlasatel je otevřenou tribunou pro všechny čtenáře, bez rozdílu politické či spolkové příslušnosti a náboženského vyznání. Upozorňujeme, že redakce se nemusí vždycky s uveřejněnými články ztotožňovat. Redakce si vyhrazuje právo zkracovat zasláné články. Zasláné rukopisy se nevracejí. Za změnu adresy účtujeme \$3.00.

OVERSEAS in US Dollars

3 months \$ 38.00	\$22.00
6 months \$ 70.00	\$35.00
12 months \$125.00	\$65.00

SAUDSAKA ARABIE ...

utrpěli velmi malé ztráty. Iračtí vojáci neuskutečnili hrozbu Husseina, že nepřítel bude plavat ve vlastní krvi; buďto byli válkou unaveni, otřeseni leteckými útoky, nebo nechtěli bojovat, když viděli drtivou vojenskou převahu spojenců (koalice). Avšak ve středu ráno řekli vojenští hodnostáři, že zničili nebo zneškodnili 26 irackých divisí po 10,000 až 12,000 vojáků. Polovina z Husseinových 5,000 tanků byla zničena.

Místní policejní zpráva ...

Schwangmeier vypadal rozumně, když byl zadržen riversidskou policií.

Přeložil Robert Vlach

Poznámka: Dodatek překladatele. Advokátí Petra Schwangmeiera. Robert Vlach a Dean Dimitri ho zastupovali v celém policejním procesu a chránili jeho práva.

NEW YORK - N.Y.

Pacienti v těžké depresi mají mnohem větší riziko, že zemrou během roku, než ostatní pacienti v starobincích (nursing homes), jak bylo zjištěno výzkumnou studií. Výzkumem se zjistilo, že až 450,000 zestárlých mužů a žen v starobincích bylo v těžké depresi, ale jejich stav nebyl zjištěn asi v 80-ti procentech případů.

CHICAGO - IL.

Starosta Richard Daley se v úterý ukázal ve svém svátečním "politickém" úboru, připraven na své znovuzvolení v orimárkách. Jeho demokratický volební lístek a někteří oblíbení aldermani snadno zvítězili přesto, že mnohým lidem

to bylo jedno, kde bude zvolen. Daley a jeho nynější držitelé úřadů, kteří také kandidovali - úředník Walter Kozubowski a pokladní Miriam Santos - byli nominováni obrovskou většinou; počet voličů, kteří se k volbám dostavili klesl na nejnižší stupeň, jaký kdy byl při moderních soutěživých chicagských primárních volbách. Chicagský Board of Election Commissioners se vyslovil, že odhadovaný počet voličů, kteří se měli dostavit k volbám (z 1.46 milionu zapsaných voličů) byl nejnižší od r. 1971, kdy přišlo k volbám pouhých 46% v primárkách, když nebylo soutěžících kandidátů. Ale

očekávalo se, že celkový počet hlasů bude nižší než počet hlasů, odevzdaných v r. 1971, protože dnes je asi o 100,000 méně zapsaných voličů.

NEW YORK - N.Y.

V úterý se snížily ceny akcií téměř všech společností, protože investoři chtěli využít zisků z úspěchů koalice, které stále pokračovaly, ve válce v Perském zálivu.

Dow Jones industriální průměr

klesl o 23.27 bodů na 2864.60. Akcií které klesly, bylo víc než těch, které stouply, v poměru 3:1, na burse v New Yorku (New York Stock Exchange), kde byl obchod mírný - 164.2 milionů dolarů. Akcie klesly přesto, že se zvedl optimismus nad postupem v Zálivu. Analyisté říkali, že je čas, aby se ceny opravily.

Voják prochází rumištěm amerických baráků blízko Dhahranu v Saudské Arábii, které byly zničeny minulé pondělí irackou střelou Scud. 28 Američanů bylo zabito a asi 100 raněno.

Oznámení úmrtí a projev soustrasti

Americko-československá kulturní společnost

oznamuje všem svým členům a přátelům, že zemřel její
dlouholetý člen a bývalý předseda, bratr

Josef J. Janečka

Zemřel náhle, tiše, ve spánku v pondělí 25. února t.r.
Vystaven bude v pohřební kapli Glaser, 2944 Harlem Ave.,
Riverside, Ill.

Jeho manželce Irně a všem ostatním pozůstalým vyslovu-
jeme tímto svou hluboce cítící soustrastí.

Betty Prenerová
předsedkyně

Milada Končelová
místoředitelka

Vlasta Matelová
tajemnice

Anna Karásková
pokladní

Úmrtí oznámení

Oznamujeme všem přátelům a známým, že již není
mezi námi

Josef Jaroslav Janečka

Zemřel náhle v pondělí, 25. února 1991

Byl členem Americké organizace Sokol - Sokol Brookfield, předsedou First Czechoslovak Philatelic Society of America, členem Společnosti pro českou filatelii, členem Americko-čsl. kulturní společnosti, vicepresidentem American Czechoslovak Engineers Society, delegátem Czech-American Kongres, členem CSA Fraternal Life, Lodge Betsy Ross č. 151, a 45 let členem Royal Canadian Legion a různých jiných organizací.

Návštěvní hodiny budou v Glaser's Riverside Chapel, 2944 Harlem Ave., Riverside, IL. Kremace bude privátní, a urna bude uložena na Českém národním hřbitově v Racine, Wisconsin.

Zanechává zde: milující manželku Erma Prostředník Janečka, syna Jana Janečku, synovce George Jihlavec s rodinou a jiné příbuzné zde, v Kanadě a v Československu.

Cest budiž jeho památce!

Zachovejme si toleranci...

"Z hlediska seismicity jsou Jaslovské Bohunice vůbec druhým nejhorším místem, kde se v Československu dala tahle elektrárna postavit, horší už snad mohlo být jen Komárno. Jejím nedostatkem je navíc stará technologie, v projektu se vůbec nepočítalo s možností, že by mohlo prasknout hlavní potrubí. Reaktor V-1 je vyroben z materiálu, který se pro tento účel nehodí. Rozebírání elektrárny A-1, jež havarovala v roce 1977, probíhá velmi pomalu. Radioaktivní odpady jsou stále v nádržích, které netěsní. Byť málo, ale tečou.

Důležitým faktem však je, že dva bloky V-1 a V-2 zásobují celé jihovýchodní Slovensko. To znamená, že pokud se odstaví, přestane se svítit. Tam se totiž potýkají všeobecně s nedostatkem elektřiny a přitom není možnost ji odněkud přivést. Neexistuje dostatečně dimenzované vedení a zároveň ani dostatečně silné transformační stanice. To jsou zkrátka věci, které se nedají vyřešit hned. Přesto jsem naprosto jednoznačně rozhodnout, že pokud se prokáže, že reaktory jsou ve stavu blížícím se, nebo již překračujícím hranici přípustného rizika, tak elektrárnu nechám odstavit. Samozřejmě, je strašně složité stanovit, kde hranice přípustného rizika přesně probíhá".

Ale co potom důsledky?

"Stojíme před dvěma problémy. První chybou je zavřít elektrárnu, která by mohla ještě dlouho sloužit, a trpět za to těžkým narušením ekonomiky. Druhou chybou je připustit havárii, při níž by mohly být ohroženy životy lidí. Tyto skutečnosti existují již dlouho, ale záměrně se držely pod pokličkou. Zatajovala je rovněž Československá komise pro atomovou energii, jež o pravém stavu věci samozřejmě věděla".

Rakousko nám v tomto směru nabízí určitou energetickou pomoc...

"Zijeme v době, kdy jsme se ocitli naprosto v koutě. Energetika nemá žádnou možnost manévrovacího prostoru. Je fakt, že u nás se 28% energie vyrábí v jaderných elektrárnách, jenže čím je nahradit? Samozřejmě, že by se měla v první řadě zásadním způsobem snížit spotřeba nebo ji alespoň stabilizovat. Vždyť od roku 1970 se zdvojnásobila. Nejlepším způsobem je zvýšit cenu energie. Jak to však udělat, aby tento krok nevyvolal sociální otřesy, jež by se opět odrazily ve stabilitě ekonomiky. Jsme pro zvýšení ceny energie. To je první, co měla vláda učinit nejdříve, než začala zdražovat cokoli jiného.

Pokud jde o rakouskou pomoc, tak je naprosto nekonkrétní a nereálná. Rakušané sice mají po tři nebo čtyři dny v roce přebytek energie, ale tento stav nastává v červenci a my jsme na tom v létě celkem dobře. Po celý zbytek roku však v Rakousku s energií také sotva vystačí, nebo ji ještě musejí dovážet, například z Polska. A za druhé, i kdyby nám ji chtěli dodat, tak na jižní Slovensko, kde je zapotřebí, energii dnes zkrátka nelze dopravit. Oni to velmi dobře vědí".

Další stavba, která na sebe váže pozornost veřejnosti, je projekt Gabčíkovo - Nagymároš. Jak byste jej hodnotil dnes?

"Původní projekt je sám o sobě vyloženě technokrafickou záležitostí, zaměřenou na maximální využití dropotenciálu Dunaje. Ekonomicky je to celé nesmysl a ekologicky jde zkrátka o zločin. A teď proti sobě stojí dvě stanoviska. Dokončit stavbu podle původního plánu - což je oficiální československé stanovisko, nebo okamžitě zastavit práci, jež si to přeje maďarská strana. Považuji za špatné obě dvě krajnosti, zastavení prací je snad dokonce ještě horší. V projektu se již utopilo 14 miliard korun a v oblasti Gabčíkova je dnes 40 km totálně zničené země. Na místech, kde byla nejurodnější půda Československa. A hlavně, 95% škod se vyskytuje na našem území a z hlediska Maďarů je tedy krajně nereseriozni dát od toho dneska ruce stranou.

Stojí tu proti sobě dva extrémy. Jedni chtějí vše dostavět podle původního projektu, a to především z důvodů úzce sobeckých, protože jsou na těchto výkonech osobně zainteresováni. Na druhé straně jsou lidé, kteří požadují všeho nechat. Mnoho měsíců se snažíme nalézt metodu, jak nejlépe vyřešit dnešní složitou situaci. Navrhujeme vzít v úvahu všechna fakta, včetně skutečnosti, že Maďaři dvakrát za sebou porušili smlouvu, která je platná pro obě strany.

Zároveň si musíme uvědomit, že Gabčíkovo je téměř hotovo a na základě tohoto konstatování si sednout spolu s maďarskou stranou k jednomu stolu a bez předběžných podmínek hledat varianty řešení a hodnotit je na základě kritérií, jež by postihla všechny aspekty věci mezinárodně politické, ekologické, ekonomické, energetické, plavební, sociální i psychologické. Návrh řešení ať posoudí vlády a podle toho rozhodnou. Osobně si myslím, že je možné dokončit celou stavbu, ovšem se zcela změněnou filozofií provozu. Dá se uvažovat o tom, že by se nestavěla velká přehradní nádrž Hrušov a v Nagymároš by se postavil jen nízký jez - především kvůli plavebním účelům"

Zakrývaná dvojakost ...

Bílý dům, Department obrany a media se spojili k tomu, aby zmírnili účinek tohoto incidentu. "Nemáme jasný pojem o tom, co se tam stalo", řekl Marlin Fitzwater, mluvčí Bílého domu. Mluvčí Pentagonu Pete Williams řekl: "Je tu jakási otázka v manifestu o tom, jaké je vlastně místo určení".

Jordán, který má velmi málo sovětského vybavení, zřejmě neměl upotřebení pro věci které byly na seznamu v manifestu. Státní Department se přidal rituální chválou Sovětského svazu, že "vytrvale a konsistentně podporuje resoluci Společnosti národů a podporuje politiku, kterou mezinárodní obec přijala, vůči Perskému zálivu".

Washington Post pohřbila zprávu na spodu stránky 14, ve vydání z 9. ledna a odbyla ji sotva půltuctem odstavců..

Report American Defense Lobby sděluje, že po iracké invasi Kuwaitu "sovětská nákladní loď, namířená do Iraku, naložená ozbrojenými vozidly, municí a vojenskými náhradními součástkami, se odchýlila do Lybie, a její náklad byl letadly dodán do Iraku".

Také potom co Kuwait padl, "Sovětský svaz i nadále posílal součástky pro Sověty vyrobené helikoptéry MI-17 pro dopravu vojska" Ke konci srpna "Sověti nabídli (Iraku) 150 milionů dolarů v novém úvěru (kreditu) na nákup dalších sovětských zbraní a náhradních součástek".

Sovětská výzvědná služba pro Saddama.

A co víc, report poukazuje na to, že "Sovětský svaz vypustil čtyři strategické "imaging" (vyobrazující) průzkumné satelity, všechny každý den přelétaly nad Středním východem. Jednomu, vypuštěnému 16. října, byl dán rozkaz spustit se do extrémně nízkého orbitu za účelem pozorování koncentrace vojsk v oblasti Perského zálivu.

"Dále, Sověti poslali do Zálivu dvě válečné lodi, aby mohli podávat Iračanům okamžité zprávy o umístování amerických vojsk". Až těsně do doby, kdy začaly letecké útoky na Irak 16. ledna, pomáhali sovětskému rádčovi Iračanům ve výrobě sověty navržených tanků Z-72 v továrně blízko Bagdadu. Jiní sovětské odborníci domněle pracovali s Iračany ve výrobě zdokonalených bombardérů MiG-29 v jiné továrně v Iraku, se společným provozem. Je také známo, že sovětské rádčové cvičili Iračany v zacházení s "proti-radarovým a proti-komunikačním vybavením", používaným k rušení amerických AWACKS (airborne warning and control system - systém pro varování a kontrolu). Report poznamenává, že Gen. Major Albert Makašov se setkal s irackým ministrem zahraničí v Bagdadu 17. července a "ten mu řekl o irackých plánech napadnout Kuwait".

"Britští a francouzští analytici zpráv výzvědné služby věří, že Makašov ujistil Irak o sovětské vojenské podpoře vysoké úrovně".

American Defense Lobby ve zprávě tvrdí, že klíčem k porozumění, jak hluboko sahají vztahy mezi Sověty a Irakem je "track record" (zápis) 28 let staré úmluvy o přátelství mezi těmito dvěma zeměmi.

"Téměř tři desetiletí cvičilo KGB (ruská státní bezpečnost) irackou výzvědnou službu a opatřila Saddama Husseina totalitní technologií k vládnutí železnou pěstí. Fakticky skoro všichni (služebně) starší iračtí výzvědní důstojníci byli trénováni sovětskými "učiteli". "Podobně byli mnozí vyšší vojenská důstojníci cvičeni sovětskými instruktory. Toto trénování bylo zvýšeno za osmileté války s Iránem", která skončila v roce 1988.

Media zmenšila počet o polovinu?

Report sděluje, že "skoro 8,000 sovětských technických, výzvědných a vojenských rádčů bylo v Iraku 2. srpna 1990, když Saddam napadl Kuwait" - to je nejméně dvojnásobný počet tehdy všeobecně udávaný na zprávách sdělovacích prostředků ale značně snížený po invasi.

Jeden americký vládní zdroj zpráv byl kvotován: bylo to "více než spekulace", že sovětské rádčové doprovázeli iracké vojsko do Kuwaitu. Report obsahuje seznam různých druhů sovětských tanků, používaných irackou armádou, celkem nějakých 5,000 podle jiných zdrojů, inventář protiletadlových raket, které sestřelují americké a spojenecké aeroplány, a typy sovětských válečných letadel používaných Irakem. Report rovněž obsahuje zprávu, že den před invasi 16. ledna "Iracké námořnictvo mělo dvacetky sověty vyrobených patrolovacích člunů, minolovek, útočných letadel a "obojživelných" letadel. Fakt je, že ještě v září 1990 cvičilo námořnické loďstvo iracké námořnictvo v Sovětském svazu".

A co je nejhroživější, report ověřuje vlastní zprávu Spotlight z 3. prosince, že Sověti dali Iraku neurčitý počet raket SS-12 středního dostřelu, schopných nést nukleární hlavice a hlavice s otravným plynem do populačních středisk po celém Středním východě. V souhrnu, report American Defense Lobby přidává značný důkaz k tési, uveřejněné ve Spotlightu z 3. prosince, že "president Bush možná padá do největší pasti v historii lidstva".
Z čsl. tisku Svobodné Slovo
Spotlight 16. února 1991, přel.: mmj

odpírání voda, byl jim násilím znemožňován spánek: lidé byli na dlouhé dny máčeni do vany napuštěné fekáliemi a močí, takže jim vyčnívala jen hlava, byli šokováni elektrinou a byla jim dokonce drcena varlata, kterýžto úkon byl v tamních odborných kruzích nazýván "telecím bečením" nebo též "rajský protlak".

Poznal jsem kdysi lidské trosky, kterým se podařilo přežít colombešárskou trestnici pro cizinecké legionáře, byl jsem sám vyšetřován gestapem a na začátku roku 1945 jsem stál - na štěstí ve vojenském stejnokroji, a na vnější straně drátů - v areálu vyhlazovacího tábora Březinka. Nemohu proto naprosto souhlasit s tím, aby v poslední třetině dvacátého století byly mlčky opomíjeny činy, které jsem shora vyjmenoval.

Dále jsem došel k důvodnému podezření, že v padesátých letech byly u nás páčány justiční vraždy, protože mnozí z popravených byly speciálně připravovány tak, že byli nuceni, na principu vytváření podmíněných reflexů, biflovat předem sestavené otázky a odpovědi (umíš - dostaneš nažrat, neumíš - dostaneš nakládačku) a pro kritický okamžik veřejného vystoupení byli dopováni nebezpečným blínovým halucinogenem zvaným scolapin Chloralosa, takže se na řadu hodin stali povolnými kretény, ochotnými se přiznat k jakémukoliv obvinění a dokonce požádat o zvýšení trestu nebo přímo trest smrti.

Konečně mám důvodné podezření, že v letech padesátých i pozdějších bylo záměrně kryto 60.000 Cechů - konfidentů Gestapa, jejichž jména jsou zachycena ve známém štěchovickém archivu.

A jestliže má podezření vyvrácena nebudou, dá mi někdo záruku, že něco podobného se u nás nebude už nikdy opakovat? Dá někdo nám všem záruku?"

Tolik Filip Jánský, Literární listy č. 5, 28. března 1968. Kdo by lépe vystihl následky i důsledky doby než muž, který všechno prožil na vlastní kůži? Mohl jsem si na úvod vybrat z řady renomovaných autorů, od Zdeňka Rotreka přes Karla Pecku až po Jiřího Muchu. Zvolil jsem několik vět autora, kterého komunisté, když jej nezískali na svou stranu sliby ani žaláři, chtěli odsoudit k zapomenutí. Je naší povinností právě jeho památku připomenout. Je třeba však k tomu doplnit, co autor sám už napsat nestačil...

V roce 1929, když se Klement Gottwald dostal do čela komunistické strany, mnozí komunističtí funkcionáři začali odcházet do leninských škol v SSSR. Nešlo o nic jiného než o tvrdý a na tehdejší dobu skutečně dobrý výcvik v záškodnické činnosti ve službách sovětské tajné policie NKVD. Jedna z těchto škol byla v Kušnarenkově u Ufy, kterou z dosud známých členů KSC absolvovali před válkou Marie Šváblová-Švermová, Bruno Köhler, Jan Šverma i smutně proslulý Augustin Schramm. Jiným "leninským" kursem prošli Jaroslav Procházka, Miroslav Pich-Tůma, Radoslav Vetiška, Rudolf Peschl. Vyjma Jana Švermy se všechna jména pak vyskytují v souvislosti s politickými procesy po únoru 1948 - buď jako oběti, nebo jako vyšetřovatelé či bohorovní "soudruzi" na Ústředním výboru KSC.

Další školou NKVD prošli v průběhu války Bedřich Reicin, Viliam Salgovič a Vasil Valo. Jaké politické instrukce dostávali budoucí politrucci, by nám mohl celé hodiny líčit například Boris Kopold, nyní již opět Bedřich Kopold.

Po převzetí moci komunistickou stranou nastala v Československu otevřená perzekuce, věznění, popravy, pronásledování a zastrahování všeho obyvatelstva. Padesátá léta byla obdobím nejtvrďšího teroru. Deklarace lidských práv byla pošlapána ve všech 30 bodech, až do posledního písmene.

Před německým nacismem opustilo Československo přibližně 75 tisíc lidí. Po únoru 1948 až do začátku 1968 odešlo do exilu na 270.000 osob pro své politické přesvědčení.

Zákon 232 z roku 1948 o zřízení Státního soudu popřel podstatu Charty lidských práv OSN, kterou v roce 1945 přijalo i Československo. Tento protiústavní zákon se stal symbolem komunistické zločinnosti a podle jeho litery bylo odsouzeno 216 tisíc občanů.

Ve stejný den, 25. října 1948, byl přijat i zákon 247/48 o zřízení "táboru nucených prací", podle něhož mohli být občané odsouzeni "komisemi" Národních výborů do TNP-táborů nucených prací - od tří měsíců do dvou let. Jen nacisté v Německu takovýmto vulgárním způsobem v tomto století zhanobili právní řád, jako znásilnil čsl. soudnictví Gottwaldův zeť Alexej Čepička. Jedním z prvních rozkazů, který vydal po nástupu do funkce ministra obrany, bylo zařazení "politicky nespolehlivých" mužů do PTP (praporů technických prací). Ty už dal sice zřídit jeho předchůdce, generál Svoboda, ale teprve Čepička z nich vytvořil útvary, kde se prací trestalo za politické názory. Do roku 1954, kdy byly PTP rozpuštěny, jimi prošlo 216.000 mužů.

Podle předběžných odhadů bylo po únoru 1948 až do května 1960, kdy

byla udělena první amnestie i pro politické vězně, popraveno asi 240 mužů a žen, kteří byli obviněni z protistátní činnosti. (Tento údaj neobsahuje popravené komunisty, kteří prosazovali přijetí zákona 231/48, jenž odporoval Chartě lidských práv OSN, neboť šlo pouze o vnitrostraničskou záležitost /přibližný odhad zavražděných ve vězeních, zastřelených v lágrech, na hranicích nebo při zatýkání či jiným způsobem zavražděných v tomto období se prozatím odhaduje na 9 až 10 tisíc osob. Další 1200 osob zmizelo v letech 1948-60 naprosto beze stopy.

Hrůzný počet obětí komunistického režimu nemůže nikoho nechat na pochybách, že šlo pouze o "justiční přehmaty" nebo o "oběti období tzv. kultur osobnosti". Je jasné, že to byla dlouhodobě připravovaná a promyšlená genocida demokraticky smýšlejících občanů této republiky.

Spočítáme-li všechny, kteří prošli komunistickými věznicemi, tábory nucených prací, pomocnými technickými prapory, kteří se stali obětmi provokací Státní bezpečnosti nebo byli bez jakýchkoliv dokladů krátký čas vyšetřováni ve věznicích, dojdeme k neuvěřitelnému číslu 650 tisíc. Uvážíme-li, že každý z nich měl aspoň tři blízké příbuzné, tak byly genocidou na příkaz komunistické strany postiženy dva miliony šest set tisíc lidí. Ano - 2,600.000 našich spoluobčanů. Připočteme-li k tomu dalších 270 tisíc osob, které musely z politických důvodů republiku opustit, a opět přičteme-li trojnásobek, zjeví se nám zoufale vysoké číslo 1,080.000 postižených lidí. Konečný součet jakýmkoliv způsobem postižených našich spoluobčanů je už astronomické číslo 3,680.000 - jen proto, že nesouhlasili s komunistickou ideologií, s metodami komunistické strany. Odpovědnost za tyto oběti nesou všichni funkcionáři strany, především však strana jako instituce.

Teprve v roce 1960 byla většina z vězněných propuštěna na amnestii Antonína Novotného k příležitosti 15. výročí "osvobození" Československa Rudou armádou. Přesto mnozí z nich byli i nadále drženi ve věznicích v Leopoldově, ve Valdicích, na Mírově a po svém propuštění byli dál - opět pro své politické smýšlení - pronásledováni až donedávna.

Lze i po zveřejnění těchto strohých údajů mluvit o jakémsi promlčení? Nestačí tolik obětí k zákonnému uznání III. národního odboje? Nebyla zde snad páčána genocida?

V roce 1967 pronesl Josef kardinál Beran v Gazzadě historická slova: "Stalinismus rozvrátil duchovní a mravní život několika generací a jeho důsledky nejsou stále překonány, přežívá v různých formách a podobách. Je nutno se vrátit k demokratickým základům humanitní křesťanské tradice našich národních dějin a k Chartě lidských práv, jak byla formulována Organizací spojených národů již v roce 1945".

Poskytujeme našim čtenářům zvláštní nabídku celý měsíc únor na české knihy od 20-35% slevu.

Máme velký výběr importovaného zboží z Československa a jiných evropských zemí

křišťálové sklo, keramika, granátové šperky, panenky, kuchyňské potřeby, koření, byliny, cukrovinky, šátky na hlavu, pentle na kroje, kapesníky, české knihy, rekordy a kazety.

Trnka - Czech-English-English-Czech dictionary = \$7.95. Say it in Czech (English-Czech Phrase book) = \$3.50. Czech language program (Audiocassette with Lesson manual) = \$9.98.

Sušené hřebky imp. z Evropy, světlé, drobné, krájené: 1 lb \$26.50, 1/2 lb \$14.00, 1/4 lb \$7.50.

Velký výběr blahopřání v řeči české, slovenské, anglické, polské, německé a italské. Zboží je možno koupit na kredit karty VISA a MASTER CARD.

Přijďte, rádi Vás obsloužíme!

F. PANCNER, INC.

6514 W. Cermak Road, Berwyn, IL.

Tel.: (708) 484-3459

Zástupce Tuzexu

Obchodní hodiny: Denně od 9.30 ráno do 6.00 večer, v sobotu od 9.00 ráno do 6.00 večer, v neděli zavřeno.

Máme nové katalogy na knihy, rekordy, kazety, video a léčivé byliny. Vyžádejte si je.

Ženy

Jos. B. Foerster

Redakce jednoho listu mne požádala o několik slov o ženách. Neodpověděl jsem.

Ženy? Věčné thema, nerozřešitelná záhada, největší myslitelná krása i radost, největší myslitelná bolest, mystické květy na stromě života, ukazovatelky cesty k ideálu, k Věčnu. Tak pro každého člověka. A pro křesťana? Tomu není třeba připomenouti než toto: Vzkříšený Spasitel oslovil první ze všech lidí nikoliv apoštolsky, nýbrž Maří Magdalenu - ženu.

Zvadlé listí

Jos. B. Foerster

Sedí přede mnou v hostinské zahradě. Vidím ohnutá záda, zšedlé vlasy. Její pravá noha opřena o trnož stolu, levá, jakoby vyvrácena, nevkusně ohnuta na pravou místo na levou stranu. Obraz, jenž působí bolest a musí urazit estetický cit.

Cekám, až povstane, neboť ji znám odedávna. Je tomu přes padesát let. Znal jsem ji mladistvou a krásnou. Větve starého platanu nade mnou se zachvěly a větřík shodil hrst zvadlých listů přede mnou na stůl...

Dáma vstává a odchází se svým mužem. Těžce jakoby klopýtajíc, prosta půvabu a gracie, zatížena na všech údech neviditelným závažím stáří, vchází do temné aleje vedoucí k lesu. Mně se naplnila mysl smutkem a srdce vzpomínkami. To srdce, jež ji kdysi vidalo půvabnou a svěží, obletovanou zbožňovateli, krásou a žádoucí, tančící s úchvatnou noblesou pohybu naší "Besedu". - Zvadlé listí...

Krása

Jos. B. Foerster

Okouzila všechny. Muže i ženy. Měla hravost děcka, dívčí důvěřivost, kouzlo mládí, půvab zralé ženy i podmanivost vzácné vlohy. Kdykoliv vstoupila na jeviště, jako by nebylo ostatních: byli rázem zapomenuti, přehlédnuti, zbyteční. Byla jen ona, jediná. A slušelo jí vše: smích i slza.

Slušel jí každý kostým, počínajíc řeckým himationem, splyvajícím v měkké linii, až k sukničce venkovského děvčete, slušel jí každý pohyb hlavy, rukou i nohou a její hlas zněl skřivánčím trylkem, čistou radostí, paprskem jarního slunce.

Avšak žel, včera ještě stála na jevišti, okouzlena a okouzlující, a dnes je mrtva. Vydechla duši jako květ vůni? Vyplnila již svůj životní úkol? Rozsela dosti krásy? Mělo také o ní platit slovo Geothovo, že Zeus nerozlučně spojil krásu s

JINDŘICH Š. BAAR:

SKŘIVÁNEK

Pokračování z min. čísla

»Mlč, hloupá,« obrátil hned výměnkář, kterému se nejvíc protivily ženské slzy. »To já říkám jen tak! Toť víš, že se tám zbytečně nezdržím ha dyby hořilo, tak jen klepnite na drát ha delegrafuje pro mě. Hned se vrátím ha vodnesu tě vokřítit třebas dvojčata.«

»Ešli vás tam jenom najdou?«

»Vo to se nestaryj. To bure jejich starost,« usmál se Skřivánek, ale pro jistotu nechal selce podrobnou adresu pana rady, kterému už ve válce posílali v bedničce mouku, vajička, máslo, ba výměnkář mu už asi po tři léta postupoval svoji světničku, když trávil v Borovně se svojí paničkou měsíční dovolenou. Litoval v duchu, že už Trávníček v Praze nežije, že se musí léčit v nějakém ústavě a Bůh ví, jak to s ním skončí... Zesmutněl celý, když si vzpomněl, jak ho provázal Prahou a jak se oň staral, mezi malíře ho zavedl, celou Prahu mu ukázal, v »antonobilu« ho provezl.

»To pan rada sotva dokáže,« povzdychl si, ukládaje do řezanky v košíčku opatrně a pečlivě rovnou kopu vajiček. Znovu se mu vybavilo v hlavě, jak ho na »akcízu« připravili o husu, jak se mu vedlo na elektrické dráze i v divadle. »Antone, teď huž bureš chytřijší,« říkal si v duchu a těšil se, jak Pražákům vytře zrak, jak se tam bude pohybovat jako doma.

XIX.

Skřivánek se tedy rozjel za krásného májového dne do Prahy na pouť. Jízdné na dráze bylo o celou třetinu levnější, pořádal se tam právě hospodářská výstava. Na tu se však výměnkář podívá, až zhude-li mu čas. Sedlačiny má ještě plnou hlavu ze zlých dob válečných. Starého Zahořka už zem tlačí, nemůže jej ošidit o žádnou »premfrovanou jalojci« a tak se těší, že si zajde na Hradčany, vykoná napřed pobožnost na hrobech našich svatých patronů, prohlédne si celý hrad, podívá se na naše vojáčky, ba možná že uvidí i pana presidenta nebo alespoň některého ministra, aby mohl říci, až bude Matouš čísti noviny: »Toho já znám! Toho sem viděl na svý vlastní voči!«

Starý výměnkář měl za ušima. Toto všecko říkal veřejně, před lidmi. Hluboko v srdci však skrýval vlastní příčinu, proč se rozhodl navštívit Prahu. Nepovolí panu radovi, až ho zavede k tomu panu ministrovi, co má na starosti naše železnice a toho se pak hezky ostře optá: »Čím pa to je, že naše dráha v Borovně neplatí nám houroky z dluhu, i hdyž máme vlastní stát!« Uvidí, co mu na to odpoví. Odbýt se tak lehce nedá. Roční úrok ze dvou tisíc jenom po čtyřech ze sta dělá osmdesát korunek. Za patnáct let, co dráha jezdí Borovnem, dluhuje jenom jemu — Skřivánkovi — dvanáct stovek a počítá-li se úrok z úroků, je těch stovíček už skoro patnáct.

»Hupomenout je muším,« rozvažuje si starostlivý výměnkář, »haby se to nepromlčilo. Mladý huž mají plnou senci dětí, každýj groš, co po mně zbure, bure jim dobryj. Vošidit je nesmím, habych ml v hrobě pokoj ha žádnj na mě nenařka, že sem ho vokrád.«

Skřivánek se nedá opít rohlíkem. Slíbí-li mu ministr, že zaplatí, jen aby ještě počkal, dobrá, spokojí se, ale řekne: »Dyjte mi vod sebe pár řádek, habych ml něco v ruce.«

Nedá-li mu úpis na nových patnáct set, hned bude vědět, že je v tom podvod nějaký a hned mu také řekne: »Nehrajte si se mnou, já vás zažaluju, zabavím vám třeba štacion ha v licitaci ho prodám. Znáám zákony, pro-

tože jsem dvacet let ved' v Borovně vobecní ouřad ha vím, že dluhy se platit mušejí šudýž i v republice.«

Nebude-li mít toho pan ministr ještě dost a dopál-li starého Skřivánka, tak mu řekne do očí, co mu ještě jakživ nikdo neřekl:

»Hdyž s tím nedovedete zacházet ha hdyž se vám to nevyplácí, tak to, hloupi chlapi, prodajte, dokajd je čas. Dyj se do toho behna propadáte čím dál, tím víc. Ja pa mi zaplatíte stotku, hdyž nemáte v kabze hani šesták. Dluh jí s člověkem z jedny mísy. Ten se muší splácet, jináč je zle. Nedbalj hospodář přide vo grunt ha vyhodí ho na smetiště. To se vám teky stane, esli se nezpamatujete.«

Potom už se jistě pan ministr zamyslí a řekne: »Jenom nám, milij pane Skřivánku, eště nějakj časek seckyjte. My sme léko zrovna v tom nejhorším. Mušeli isme zaplatit uhlí, teky sem tam na trati buła náká správka, toť víte, po vojně máme šeko šudýž na hadry. Člověk má starostí, haž neví, hde mu hlava stojí, hale na zimu huž začnem splácet houroky ha teky kapitál.«

Tak nějak to řekne pan ministr, umluví a uchlácholí výměnkáře, ten si dá říci, slíbí počkat tedy ještě do Martina, ale tentokrát už jistě naposled.

Běda však ministru, kdyby platit nechtěl. Tu má Skřivánek ve své paměti takové trumfy, že jimi přebije všecko.

»Ha vy kunti,« rozkřikne se, »nic dělát ha dobře se mít, chtít velký platy ha žádnou práci, to je mi čistý hospodářství! Hde dřív stál jeren člověk, tám se léko válí tři ha eště nemůžou byjt s ničím hotovi. Hdyž míli zasadit na nášom štacionu rozbitou dláždičku, tak tám na to přijel pan inžinýr, pan traťmistr, pan přednosta, jeren dělník ha jeren zedník. Než tu puklou vytrhli ha jinou zasadili, trvalo to tři hodiny. Já se na tu práci díval ha eště léko je mi špatně, dyž si na to zpomenu. To se pravda nemůže dráha vyplácet ha muší z nás mačkat korunky. Hdo pa by po ní jezdil, hdyž huž je to pomálu dražší než v židovským kočáře. Vy se vozíte pravda zadarmo, na výlety si po ní jezdíte, na houby ha jahody, pro mlíko ha pro máslo dyj já se na to koukám, hale pořádnj lidi běhají pěšky. Tak víte vy co? My tu dráhu nechceme. My jsme ji stavěli pro hužitek ha ne pro lenochy. Zijtra podám na vás žalobu.«

A kdyby pan ministr potom před Skřivánkem ruce sepjal a na kolena klekl, obrátí se k němu zády, odejde a provede svou. Už dlouho se na to dívá, jak dráhu okrádá kde kde. On si poctivě zaplatí a ani sednout si nemůže. Jeho stojí cesta do Prahy i se slevou dvacet korunek, jindy by jich musil vyklopit dvaatřicet a tamhle ta ženská jezdí za šesták. Dvě bandy pětilitrové s mlékem má pod lavicí, koš s vejci na zemi před sebou, tašku s máslem na poličce nad hlavou, roztahuje se tu jako kvočna na hnízdi — jak pak se může dráha vyplácet?

Tak od stanice k stanici roste v stařecké duši Skřivánkově zlost. Nohy ho bolí čím dál tím víc, lidí ve vagonu přibývá, tlačí se na výměnkáře, rýpají do něho košky a ranci, takže umírá strachy, aby mu někdo neporazil nebo nepromačkl jeho košíček s vajičky. Musí jej opatrovat jako oko v hlavě a držet skoro ustavičně na ruce, až už mu pomalu dřevění.

»To je jízda, tñjsetsajraj,« plivá Skřivánek a užuž začíná litovat, že se na tu cestu vydal. Maluje si, jak by teď seděl doma pod kvetoucí panenskou jabloní v sadu, pásl by stádo housátek, kouřil by si pěkně a povídal si s malým Toníčkem, vnoučkem, který má po dědovi nejen jméno, ale i podobu a všecky »talenty«.

Nic netrvá na světě věčně — ani jízda do Prahy ne a co nás dlouho trápi, končíva obyčejně dobře.

»Pane Skřivánku! Pane Skřivánku! Na zdar!« slyší výměnkář, sotva že slezl s vozu a udělal pár kroků po peronu smíchovského nádraží. Vzvednutá vlna lidská nesla ho takřka přímo do vrončího objetí pana rady, který se už

Pokrač. na str. 7

We Want Your Business!

Personal Checking Plans
Savings Plans including Money Market
Accounts and Certificates of Deposit Accounts
Retirement Plans
Personal Lending Services
Cash Station® Network—24 Hour Banking
Please call an Affiliated Personal Banker
for complete information

WESTERN NATIONAL

5801 West Cermak Road
6001 West Ogden Avenue
Cicero, Illinois 60650
(708) 656-2000

BURLINGTON • CHICAGO • DU PAGE
FRANKLIN PARK • MORTON GROVE
NORTH SHORE NATIONAL • WESTERN NATIONAL

Member FDIC

Český národní hřbitov v Chicagu

nabízí MIMOŘÁDNOU KOUPI PRO BUDOUCÍ POTŘEBU lotů pro pohřby do země a míst v MASARYKOVÉ MAUSOLEU a připojených KRÍDLECH BENEŠ a štefáník pro pohřby nad zemí a 20-procentní SLEVOU na běžné cenikové ceny za hotové anebo na výhodné splátky.

Navštivte naši úřadovnu anebo zavolejte. Na požádání rádi podáme další informace. Použijte této jedinečné nabídky, platné do 14. ČERVENCE 1990. V případě budoucí potřeby budete rádi, že jste napřed na to pamatovali.

Tel. (708) 738-8442 nebo (312) 539-8442
5255 No. Paulaski Rd., Chicago, IL 60630

Poslouchajte naši pravidelný nedělní rádiový program od 9 do 10 ráno na WCEV 1450.

SKŘIVÁNEK

dědouše nemohl dočkat a toužil se jím pochlubit v kruhu svých přátel u stolu ministerských radů ve známé plzeňské restauraci.

»Už se na vás všichni těší! Povídám jim ustavičně o Borovnu a o vás. I paničky se dnes sešly a moje stará si oblékla na vás ty krátké šaty s výstřihem, co jste řekl, že by se v nich mohla postavit do zclí a strašit zajíce. Myslím, že vám dá hubičku.«

»Nu, může, může, já jsem se ráno, než jsem jel, dal čště populbírovat,« olízl se Skřivánek.

»Tak jen sedejme, sedejme,« cpal pan rada Skřivánka do ministerského automobilu.

»Sakulejší! Antonobil!«

»Toť,« vypjal se pan rada, »to je lepší, než váš kolísek, co?«

»Hdo ví! Je tuten antonobil váš?«

»Kde pak můj. Ten je státní.«

»Á to jo, to jo,« poliboval si Skřivánek a hned se optal: »Až purete na pensí, nechají vám ho?«

»I kde pak,« smál se pan rada, »pak budu běhat po svých.«

»Tak je ten muj kolísek přece jenom lepší, bez urážky, protože je muj.«

»To ovšem, to ovšem,« svědčil pan rada, trochu se zamyslíl a hned zaváděl řeč jinam. Všiml si, že je opravdu stařec dnes čistě oholen, není pořežán a ostrá břitva že sebrala mu po tváři kde jaké strniško vousů.

»Pravil jste, že jste se nechal oholit. Což už se neholíte sám? Snad nemáte v Borovně holiče?«

»Teky že máme!« hrdě přisvědčil výměnkář. »Náš domáček člověk vorevil si tu živnost. Dyjť znáte krejčíře Kozinku, ne? Ten to zkusil napřed na mrtvých. Holíval je v rakvi před funusem. Potom začli k nám jezdit »výleťáci« ha sháněli se po holiči. Kozinka se pustil s chutí i do nich; haž se tomu jak se patří nahučil tak fčko pulbíruje i nás, hdyž deme někama na parádu. Po domáčku se voškrabu sám, neřád břitva sice bere fousy vob jeren, hale pro doma je to dost dobrý ha pár šestáčeků vostane v kabze.«

V tom vůz prudce zastavil a výběrčí potravní daně hrnul se k němu. Skřivánek ho pozdravil jako starého známého. Vzpomněl si, jak vezl do Prahy Trávníčkoví husu a jak přetáhl čakanem akcizáka, když mu sáhal po košíčku, div že mu ruku nepřerazil.

»Dnes se spolu nepoperáme,« smál se výměnkář, »kušíček jede zase se mnou, hale husička v něm nesedí. Hde pa teď husička vo Jáně! Haž něhdy k Václavu bure zralí. Hale ranní housátka máme, hezký hejno, vo to nic, pasu je v sadě —«

»Rychle, rychle! Co tam máte k zdanění?« přerušil liovorného dědouška výběrčí, a už odklopil víko a hrábl do řezanky.

»Pomálu! Jsou tám vajička,« lekl se Skřivánek, »vo-patruju to jako voko v hlavě, haby se to nerozbilo ha vy se mi tám hrabete jako v křemelí.«

»Cože tam máte?«

»Povídám, že vajička.«

»Vystupte!«

»Dovolte,« vmísil se do toho pan ministerský rada a už vytahoval peněženku, »zapravíme daň ve voze. Proč bychom vystupovali? Kolik těch vajiček vezeme, pane Skřivánku?«

»Rovnou kopu ha samý čerstvý, v máji snesený. Nášle slepice se pasou na trávníčích, mají žlutky jako vohož červeny.«

»Poroučím vystupte!« zakohoutil se dozorce a zakýval k budce pro kolegu.

»Já jsem ministerský rada, znám předpisy —«

»Ať jste, kdo jste — do toho mi nic není — já jsem ve službě a zde se jedná o podvod.«

»I ty prachmilionskyj kluku —« rozčertil se výměnkář hned, jako by mu stříkl jedu do žil.

»Strážník!« rozkřikl se výběrčí.

»Ano, hajť sem přídě strážník,« souhlasil hned Skřivánek a rozhlížel se, kde spatří na klobouku třepat se černé peří kohoutí. Ale k vozu přiběhl pán v podivné, jakoby hasičské helmě na hlavě, žádný pas na břiše, žádnou šavli po boku, žádný revolver na šňůře, jenom krátký obušek držel v ruce a přísně si měřil strýce.

»Člověk se v ty Praze nevyzná, hustavičně se tu mění módy jako hu nás v masopustě. Pane rado, je tudleto policajt nebo není?«

»Ovšem že, pane Skřivánku. Po přeřratu máme uniformovanou stráž po anglickém vzoru. Ale musíme opravdu vystoupit, patrně nějaké nedorozumění,« koktal pan rada v hrozných rozpacích, neboť kolem už se lidé zastavovali a ptali se: »Co pak se stalo?« »Koho pak přejeli zas?« ba někteří už hlasitě nadávali na automobily a hrozili šoferovi.

»V tom se Praha nezměnila, vyjři sou tu dnes, jako byli před desíti lety,« ulcvil si Skřivánek, dobýváje se z útrob auta a div že na ty zevlouny neudělal dlouhý nos.

Strážník, oba výběrčí, Skřivánek i pan rada — všichni hrnuli se do kanceláře.

»Tak co v tom košíku máte?« započal ostře výslech sám pan inspektor.

»Kolikrát to mám povídat? Vajička vezu.«

Výběrčí beze slova zajel oběma rukama do řezanky a vytáhl z košíku kus — uhlí, dobře tři kila těžký.

»I prachsařaj,« lekl se výměnkář a cítil, jak mu nohy

lekutím počínají dřevěnět.

»Pane, my tu nejsme pro blázny. Náš čas je drahý. Jak se jmenujete?« vyskočil se židle pan inspektor, naježil vousy jako tygr a zrakem zrovna probodával Skřivánka.

»Zlodijská pakáž je fčko na sjetě, vokradou člově:ra za bílýho dne ha veřejně,« počal teď láteřit i výměnkář a přehrabávat se v řezance, až lítala z košíku na všechny strany.

»Zajedeme na komisařství, věc se musí vysvětlit,« vmísil se teď do toho strážník a nebyť pana rady, nevím, jak by to tentokráte bylo s dědouškem skončilo, neboť se zlostí chvěl na celém těle a spílal »zkaženýmu světu« a »zlodijský dráze«. Panu radovi vlasy na hlavě hrůzou vstávaly, když se mu kmitlo hlavou, jakých urážek se tu jeho host dopouští a jaké tresty mu za to hrozí.

Proto se rychle sám legitimoval i svoji visitku s podrobnou adresou zde nechal a ujížděl se Skřivánkem rovnou do restaurace.

XX.

U vyhrazeného stolu jednoho z předních plzeňských hostinců pražských sedl veselé společnost. Stál je plně obsazen, pouze v jeho čele stojí dvě přiklopené židle, a paní radová vypravuje paničkám i pánům — o starém Skřivánkovi z Borovna.

»Nejroztomilejší je, když se rozlučívá. Tu zapomeno na všechny ohledy společenské, mluví od srdce, jak mu jazyk narostl a je radost poslouchat, jak zdravé názory má, jak břitký úsudek a jak výstižně a přiléhavě jej dovede vyslovit.«

»To je už dnes vzácný zjev i na venkově,« ozval se rozvázně pan školní rada. »Mým odborným studiem je folklor, národopis vlastně v nejširším slova smyslu. Řadu let už trávím prázdniny na českém venkově a mohu říci, že jeho svéráz valem upadá. Nářečí, kroje, zvyky staré a obyčeje, písně a pohádky — všechno mizí jako jarní snh na slunci, plitká povrchnost šíří se z měst po našem bodrém venkově, stírá s něho všechny barvy a nahrazuje je šedou jednotvárností.«

»Jen až uslyšíte pana Skřivánka, dostaneme-li ho do ohně,« usmívá se panička, »to budete otvírat oči.«

Kolem ohromného okna mihali se lidé, jezdily vozy elektrické dráhy, proháněly se kočáry a automobily, až konečně jeden z nich zastavil před restaurací.

»Už jsou tady,« vykřikli skoro všichni a upřeli zvědavé oči na dveře.

»Tak tamhle, pane Skřivánku, tamhle k tomu stolu do rohu,« ukazoval pan rada starci cestu přes celou hostinskou místnost a výměnkář už svým zjevem budil pozornost u všech stolů. Šel vzpřímený, s hlavou vztyčenou, dlouhé vlasy, šedivé jako mléko, padaly mu až na krásně vyšívaný límeček modré kazajky, cípy červeného šátku splývaly pod vzdorně vypiatou bradou po sněhobílé košili pod vestu, furiantsky zaprutou pouze dole na tři knoflíčky a nohy ve žlutých koženkách a vysokých botách vyšlapovaly pevně a pružně. Chlupatou vydovku nesl v jedné ruce, pádnou čekanu ve druhé a tak mířil, kam mu prst pana rady ukazoval.

»Panc, ten se nějak mračí na nás,« lekaly se paničky.

»Hledí jaksi nevrle a přísně,« kritisoval hned pan školní rada.

»Krásný stařec a jak zachovalý! Řekla jste, milostpaní, tuším, že čítá sedmdesát let?«

»A ještě pět k tomu, pane zdravotní rado!«

»V e n k o v! Zdravý venkovský vzduch!«

»Pěkně vítám do Prahy, pane Skřivánku,« popošla mílému hostu vstříc paní radová.

»Dyjť to Pámbů,« potřásl jí rukou výměnkář.

»Má úcta! Má úcta!« klaněli se mu páni.

»Má teky,« zavrčel Skřivánek a přešel zrakem jako pilníkem celou společnost, až dámám naskočila husí kůže.

Stařec usedl těžce na prázdnou židli a na druhou vedle sebe hned si položil čepici a hlůl.

»To bychom snad mohli pověsit tamhle na věšák,« chápě se obojího pan rada.

»Mohli, hale nepověsíme. Hospodu neznám, lidi v ní teky ne. Tak hlůl s ruky nedám ha čepici s vočí nespustím. Člověk nihdyž není dost moudrý, i dyby bul sto let starý. Eště by mi to tu mohli proměnit za nějakou hučku jako ty vajička.«

Za Skřivánkem už se točil elegantní číšník ve fraku a bílé vestě. Usmívá se shovívavě a sahá úslužně po vydovce a čakaně, aby jí sám donesl na rohatinku, jež stála v protější koutě u kamen.

»Človíčku, cák sme zač? Překáží vám to, že mi na to šaháte?« měřil si ho strýc a myslil si v duchu: »Ten chlupík má vobleč jako laštuvka. Po bříšku je bílý, zadu černý ha z kabátu má huďelaný nožíky jako křídla.«

»Prosím, já jsem číšník,« povýšeně představuje se švižný mladík, »židle je pouze pro toho, kdo jí a pije.«

»Dobře,« kývá hlavou Skřivánek, »tak habyste veděl, má čepice humí vobojí. Přineste jí pět buřtů ha litr piva. Mně můžete přinést třeba jenom takovyjhle náprstek, jako z něho cucají tuty paničky. Já to zaplatím třeba hned ha vy si fčko hleďte svého ha mezi nás se nepleťte.«

Pan školní rada si zamnul ruce, pan ministerský rada sháněl si pro sebe jinou židli, pan zdravotní rada však starostlivě sraští čelo a řekl: »Pane Skřivánku, litr piva plzeňského najednou, nebude to na vás mnoho?«

»Cák sem takový skrček, haby do mně nevlíz hani jeren máz? Jen se nebuje, já tak hned nepřeteču.«

Pokrok

Jára Kohout

O pokroku se nyní hodně mluví, ale nikdo, jak se zdá, nepřišel na to, co to pokrok vlastně je.

Pokrok je od slovesa pokročit, což znamená, že pokrok udělal ten, kdo pokročil. A kdo pokročil, ten se vzdaluje od místa, ze kterého vyšel, čili pokrok znamená pryč od východního místa, čili pryč od východu. Pokrok by byl, kdybychom byli dál od baťtických států. Jsme jim podobní a nejsou zábrany, abychom zase byli zabraný. To by tedy nebyl pokrok. To by sme byli o sto kroků zpátky.

Pan Gorbačov pracoval na míru,

ale už to nyní nedělá.

V tom svém míru má velikou díru.

Obrací se celý docela.

Ze školy on má jiné učení.

To má v sobě, a má to meze.

Co je rudé, to se hned tak nezmění.

To staré z něj zatím nelez.

Mnoho učitelů na venkově má v sobě zaražená stará pravidla a učí děti po staru. Synáček ideologa soudruha Fojtíka žije v Plošticích a napsal kompozici, ze kterou mu učitel dal jednotku. Dané thema bylo: "Chudí lidé dnes po sametové revoluci". Syn napsal: "Otec i matka byli ve straně na čelném místě. Pokrok je připravil o všechno. Otec odevzdal legitimaci a je nyní chudej. Totéž matka. Otec je nyní chudej. Maminka je ještě chudší. Já taky! Náš šofer je chudej, naše kuchařka je chudá, maminky komorná je chudá. Náš zahradník je chudej. Všichni jsme chudí. Nemáme nic než vilu, která má dvanáct pokojů. Maminka říká, že jsme s tím komunismem měl přestat už před desíti roky. Nikomu z naší rodiny se nelíbí tento pokrok. Tatínek říká: "Potrestali nás surově, ale ať si s námi nehrajou! Ještě je tu Mafie a ta hlásá: Vy co nyní vládnete, zas do strachu padnete!"

Vzpomeňte si na co byly doly

Dobré byly na postrašení.

Kdyby mléko dávali i voli,

postraší vás velké zdražení.

Kdyby lidi nevynašli špiclovství nemuseli koncentráky být.

A kdyby nebylo žádné lotrovství, tak by vám přidělil byt'ák byt.

Saddam Hussein s tím to zlé je taky ztratí kalhoty.

On je cvok a olej leje

do moře od soboty.

To je přece pokrok, pokrok, pokrok

Už jsme zase o krok o krok dál!

~~~~~

pomíjejícínosti? Musila i ona odejiti s pláčem od trůnu boha Dia, odejiti v smutném průvodu květů, rosy, mladosti a lásky?

Pravda byla znásilněna aby válka byla ospravedlněna.

Folger Addison

"Zdá se mi, že nejlepším způsobem jak se vyhnout válce směřo a jasně, říci Iraku, že miníme co říkáme a že jsme připraveni bojovat". Tak šlo pokřivené rozumování senátora Arlen Specter (republ. z Pa.) a mnohých z dvaapadesáti senátorů a dvěstě padesáti zástupců, kteří se rozhodli vrhnout národ do války s Irakem.

Během debaty v kongresu v obou jeho domech, na jejichž pořadu předmětem jednání bylo přijetí resoluce, která měla autorisovat prezidentovu vojenskou akci proti Iraku, následující orvellovský argument byl znovu a znovu opakován: Ti, kteří volí ve prospěch války necht' zdůrazní, že ve skutečnosti volili pro mír.

Druhým obyčejným a nejvíce opakovaným argumentem ve prospěch války bylo zdůrazňování, že Saddam Hussein představuje hrozbu Bushově nedefinovanému "novému světovému řádu" a jestliže jeho agrese (pozn. překl.: Rozuměj Husseinova) proti Kuwaitu bude trpěna, či "odměněna" pomocí sjednané dohody, pak malí diktátoři na celém světě budou se chovat podobně.

Nejlepší odpověď k těmto tvrzením byla představena senátorem Ernestem Hollingsem (dem. z S.C.): "Zanechme již tohoto falešného argumentu, který stále zde slyšíme tento týden, že nejlepším způsobem jak zachovat mír je dát prezidentovi autoritu, aby šel příští týden do války.

Sám prezident tomu tak nevěří. Kdyby byl věřil v tuto argumentaci, byl by si přišel k nám pro autorisaci k válce již přede dvěma měsíci, když změnil signál a změnil svou politiku z obranné na ofensivní".

Vyložená agrese.

V odpovědi k argumentu, že Saddamova agrese nesmí být odměněna, Hollings poukázal k výběrové povaze prezidentovy odpovědi na oblastní konflikty. "Vyložené agrese? Vezměte si do ruky dnešní ranní noviny. Moji kolegové uvidí, že právě 11. ledna byla spáchána vyložená agrese proti Litvě... vyložená agrese proti svobodným lidem se svobodným parlamentem, ne emirem. Budeme intervenovat? Ani nápad! Vždyť Litva nemá olej.

Chad? Začátek prosince. Rwanda? Před několika týdny. A tak můžeme pokračovat od shora listiny až dolů: Afganistan, Cambodia, hranice mezi Pakistanem a Indií - vyložené agrese. Nechtějí se zmínit o vyložené agresi Syrie proti Libanonu. Tam bylo zavražděno 750 křesťanů.

Nový světový řád? Chci zdůraznit, že s čím asi končíme bude Nový světový nepořádek.

Rekneme si optimisticky, že během deseti dnů Saddam se vzdá, bude-li ovšem na živu. Během tří až šesti měsíců, každý arabský terorista, každý fundamentalistický mullah, každý arabský nacionalista řekne: "Přišel nevěrec a zabil tisíce našich bratrů jen pro olej" A přiznejme si to, budou mluvit pravdu".

Pokrytecký argument

Senátor Wasren Rudman (republ. z N.H.), který volil pro přijetí resoluce autorisující užití síly, přinesl pokrytecky opačný argument: "V této situaci existuje ethická jasnost, která nemůže než otřásti tak často otupělým mezinárodním svědomím a vyvolat tvrdou odpověď. Úcta k svrchovanosti národů je zachována jako svátost v množství mezinárodních dohod, včetně charty Spojených národů. Povoliti takové agrese, či dokonce odměnit ji dokonce i s částečnými územními ústupkami či vyjednáváním o jmění občanů Kuwaitu, by bylo posměchem každé hodnotě, kterou připisujeme osvícené zahraniční politice.

V Saddamovi Husseinovi konfrontujeme imperialistického diktátora jehož ambice jsou pouze předčeny jeho krutostí, se kterou jsou sledovány... Nebude-li zastaven nyní... jak věrohodnou bude naše odpověď, když jeho aspirace budou ještě více podpořeny vlastnictvím nukleárních zbraní se schopností dopravit je bezpečně na místa určení?"

Rudman také se zmínil, že "olejové zdroje" v oblasti Perského zálivu jsou kritické hospodářské prosperitě průmyslových demokracií. Toto je nesporná skutečnost, jakkoliv nicotnou se může jevit některým lidem, jakožto možný důvod pro nepřátelství.

Orlové vs. holubičky.

Jiné téma, které se vyskytovalo v debatě bylo nejčastěji vyjádřeno těmi, kteří dorostli v šedesátých letech a kteří byli svého času proti válce ve Vietnamu, ale považují vedení války proti lidem Iraku za zcela ospravedlnitelné, cítili se poněkud ostýchavými. Zástupce Gary Ackerman (dem. z N.Y.) nejlépe vyličil tento druh:

"Nepřišel jsem sem, abych hlasoval pro válku. A přece v době několika po

Rozhovor pre vás

Eva Petrášová

17. novembra 1990 poobede som bola s ním na Václavskom námestí, kde prehovoril americký prezident George Bush. Republikáni boli jediní, ktorí našli odvahu a chceli, aby sa svet prostredníctvom akreditovaných zahraničných novinárov dozvedel pravdu o tom, že v našej vlasti nie je veľa vecí v poriadku, že vlastné takmer nič nie je u nás tak, ako hovorí na svojich cestách po svete prezident Havel či naši staronoví mocipáni. Skutočnú pravdu preto napísali republikáni na transparenty, s ktorými prišli manifestovať... Tiež sme si chceli vypočuť prejav prezidenta Busha. Lenže ten nebol určený pre všetkých zhromaždených, ten si mohla vypočuť iba skupinka vyvolených v hornej časti Václaváku. Dolná časť totiž nebola ozvučená... Vlastne bola ozvučená akosi naruby - zdola hore, kde bolo počuť nadšené výkriky Nech žije Sládek!

17. novembra 1990 v podvečer som bola s ním na ulici 28. októbra, kde sprievod republikánov vracajúci sa z Václavského námestia na Národnú triedu, uzavrel zfanatizovaný kordón vraj študentov. Kto sa snažil pripraviť presne po roku od "nežnej" novú masakru, tento raz ako provokáciu proti poslednej nerozbitnej opozičnej strane? Že by sám pán prezident? Lebo pred hlavnou hradnou bránou sa týmto vraj študentom v jeho mene za dobre splnenú úlohu poďakoval poslanec FS Benda. Po dvoch hodinách hrozy, keď sa celý tento incident - nebyť jeho chladnokrvnosti a vodcovského talentu a rozvážnosti - mohol skončiť aj úplne inak, o čom svedčili sanitky, pohotovo pripravené organizátormi akcie, sa podarilo dostať republikánom z tohoto nezmyselného "zovretia" von.

17. novembra 1990 večer som bola s ním pred veľvyslanectvom USA, kam ho dovedol spravodlivý hnev proti tomu, že hrstka našich chartistických a komunistických vládnych a ústavných činiteľov opäť nepravdivo informuje svet a napcháva si svoje nenásytné bruchá, kým mnohí naši občania už žijú nie na hranici, ale pod hranicou biedy...

Pred nedávnom som bola obvinená zo šírenia fašistickej ideológie, jeho označili priamo za fašistu. Mne odporúčali za napísanie pravdivých článkov psychiatrické vyšetrenie, jeho posielajú do Bohníc. Posúďte teda sami. Tu sú odpovede PhDr. Miroslava Sládka na moje tri otázky.

Naša demokracie vám asi nedáva veľa príležitostí oslovit' náš ľud v televízii, rozhlase, či v tlači. Nemáte takmer žiadne možnosti oboznámit' širokú verejnosť s vašimi zámermi, napriek tomu ste za ne už vopred zatracovaný - prečo?

Rád bych to řekl tak, aby mi porozuměli všichni, zejména pak ti drobní lidé, i když je velice smutné, že jejich zájmy musí radikálně hájit právě pravice strana. Přes 40 let tady vládli komunisté. Národ je zvolil

Pokračování na straně 9

sledních týdnů jsem shledal, že jsem ve válce se svým vlastním svědomím. Celý svůj život odmítal jsem násilí a všechny, kteří se jej dopustili. Celý svůj život jsem byl fanatikem míru. Byl jsem proti válce ve Vietnamu a dokonce i proti Grenadě.

Dostali jsme lekce ve Vietnamu. Saddam Hussein si myslí, že se poučil o jedné a sice, že Spojené státy nemají odhodlanost a že Američané udělají vše s výjimkou ochoty prolévat krev... Dejme mu novou lekci. Nejlepší možností pro zachování míru je poselství, které mu má být zasláno, že američtí lidé... jsou ochotni postavit se proti (Saddamově) agresi".

Za scénou

Většinou nepovšimnuty v této debatě, ale vzdor tomu hrající ústřední roli, byly starosti kongresu o Izrael. Dle syndikátních komentátorů Rowlanda Eevanse a Roberta Nováka: "Republikáni byli přivedeni do rozpaků ústřední roli, kterou v pozadí měl Americko-Izraelský výbor pro zahraniční záležitosti (AIPAC), pro-izraelská intervenční skupina (lobby), která postavila do jedné řady dosti demokratických hlasů, aby autorisace pro válku byla přijata.

Je hořkým záskusem pro vůdce GOP (republ. strany), aby záviseli na organizaci, která byla příčinou tolika darebností v průběhu několika posledních generací pro vlády Spojených států hledajících nestrannou politiku na Středním východě".

AIPAC, který za scénou kroutí rukama demokratů v kongresu a takřka totálně potlačuje jakoukoliv zmínku o Izraeli v debatě či v informačních prostředcích, ukazuje, do jaké míry je vládnoucí skupina ochotna jít, aby zakryla pravou podstatu konfliktu, do kterého Sionisté a Trilaterální komise nahnali národ.

Jeden ze zasvěcenců na Kapitolu, vědomý manévrování kongresu za scénou za účelem přijetí návrhu na autorisaci války, řekl Spotlightu: "Hlasováním pro válku, tento kongres má krev na svých rukou. Sto druhý kongres půjde do knih historie, jakožto nejprospěšnější cizincům a mezinárodním zájmům v celé historii národa. Pravděpodobně vyhraje tuto válku rychle, ale pro koho? Jistě ne pro ty, kteří ji budou bojovat a zaplatí za ni". (The Spotlight ze dne 28. ledna 1991, Přel.: J.M.)

Open House

Sunday, Feb. 17, 1-4 PM at 341 Elk in Desplaines. Brick ranch, Price \$167,500.

BRICK RANCH

4-bedrooms, 2 baths, full finished basement, heated 2-car garage, cul-de-sac. Location: walk to everything. Call: 708, 827 - 9867

4811 Crescent, Norridge, IL. Custom brick ranch, 3 bedrooms, 1-1/2 baths, full finished basement with 4th bedroom, 2-car garage. Excellent knowledge location. (708) 827-9867

Starší manželé na odpočinku hledají čistý byt 4 místnosti v Berwynu - dobré doporučení. Volejte kolem poledne anebo časně večer. 484 - 3911 (Jožka)

For rent

Pronajme se byt

blíže 18 ul. Elmwood Berwyn od 1. března. 4 místnosti 2 ložnice. Byt je nově dekorován na prvním poschodí. Starší paní, nájem 500 dolarů. Telefon 484-5725. Volat po páté hodině odpoledne.

Poslouchejte Československou půlhodinku na radiové stanici WCEV 1450 AM každou středu a čtvrtek v 8.05 večer řídí Jerry Jirák

Kde možno koupit HLASATEL:

- Austin a Čermák Rd. Cicero — stánek
- Miloš Pancner 6038 W. Čermák Rd., Cicero.
- Prague Sausage 6312 W. Čermák Rd., Berwyn Pouze nedělní
- Redakce Hlasatele 6426 W. Čermák Rd., Berwyn
- Fred Pancner 6514 W. Čermák Rd., Berwyn
- Hon Oak Park & Čermák Rd. Berwyn — stánek
- 26th & Ridgeland Berwyn, stánek — nedělní
- Čermák Rd. & Ridgeland Berwyn, stánek — nedělní
- Čermák Rd. & East Ave. Berwyn — stánek
- V New Yorku: Candy Store 1437 - 1st Ave., New York, NY

MIKI SPIGL

Cermak Road Realty
6226 záp. Cermák tř.
Berwyn, Ill.
č. tel.: 484-4800

LOCKPORT - nová ranch,
8 pokojů, 3 ložnice, 2 koupelny,
garáž na 2-1/2 aut,
pozemek čtvrt akru.
Cena \$ 159,900

HARLEM, blízko Čermak Rd.
pětirodinný dům, dvouložnicové by-
ty, 5 ledniček, 5 kamen, 5 aircondi-
tioners, pračka, sušička,
automatický systém na kropení
trávníku.
Roční příjem \$30,060.

LOMBARD, IL.
Třípokojové kondominium blízko
nákupního střediska Yorktown. Dva
basény, security system.
Pouze \$56,000

Rodinný domek na prodej v okolí
Chicaga. Zn. "Cena dle dohody".
Pište do redakce Hlasatele.

APARTMENT FOR RENT

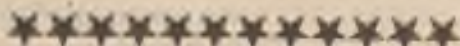
Cicero: Vic. 21st & Central, 2nd fl., 2 bdrms
\$430.00/mo. Plus Sec deposit. Immediate oc-
cupancy, incl. kitchen appliances and heat. 2
bl. to Cermak Bus & Douglas El. 1 bl. to Jewel.
No pets. Phone 9 - 4. for appt. M.F.
(708) 656 - 3250

Hledá se kniha

od Vladimíra Klácela:
"VĚČNÝ KALENDÁŘ"
čili kniha Svojanovská. Skládal
a v květnu 1877 dokončil L.
Klácel.
Pište do redakce Hlasatele

Looking for a mature, experienced
person to take care of our 2 yr. old girl
in our La Grange Park home. Full-or
part-time, English speaking, own
transportation. Nice Slovak family.
Tel.: (708) 579-5129

Hledá práci

41-letý Čech hledá práci i jako
opatrovník dětí neb starších lidí v
Berwynu a okolí (znalost angličtiny
malá). Volejte:
788-6488

PLUMBIR - PLUMBER

Hledám práci, kdykoliv a kdekoliv.
Jsem vyučený v starém kraji.
Tel.: (312) 226-3103

Jak to bylo s rozkazy

Plk. Ing. Zbyněk Čerovský

V druhé polovině měsíce srpna 1990 se mi náhodným způsobem dostal do rukou rozkaz, pocházející z ministerstva národní obrany, kterým se dnem 17. listopadu 1989 nařizovala vyčleněným útvarům a jednotkám Československé lidové armády bojová pohotovost k zásahu proti t.zv. "protistátním a proti socialistickým živlům", usilujícím o zvrát politických a společenských poměrů v ČSSR.

Rozkaz jsem měl k dispozici pouze krátkou dobu a tak jsem neměl možnost si ověřit ani jeho správnost, ani signaturu. Bylo však nepochybné, že tento rozkaz byl vydán na stupni generální štáb československé lidové armády nebo vojenskému okruhu. Bylo však také nepochybné, že rozkaz musel vzniknout v souladu s pokyny 13. oddělení ÚV KSČ, které mělo "na starosti" armádu, bezpečnost, soudy a prokuratury. Protože jsem nepochyboval o tom, že československá armáda, v té době zvaná "lidová", musela být na podobné události připravena, obrátil jsem se na Generální prokuraturu České a Slovenské federativní republiky s oznámením o této události se žádostí, aby v uvedené věci bylo zahájeno šetření. Po dlouhotrvající tahanici na generální prokuratuře, kde s touto událostí nechtěl mít nikdo nic společného a přehazovali si mne jako "horký brambor", jsem skončil na Vyšší vojenské prokuratuře, kde se mnou byl sepsán protokol. Zajímavá je ovšem skutečnost, o kterou se chci se čtenáři podělit, že stejně tak jako u výsledků na StB, jichž jsem podstoupil desítky, hlavní otázka zněla, "u koho jsem rozkaz viděl, kdo mi ho dal k přečtení", atd. Tedy nikoliv jeho obsah a zaměření, ale osoby. Pro mne nic "nového pod sluncem". A protože StB, soudy a prokuratury dříve pracovaly ruku v ruce, nebyl jsem formou těchto dotazů ani moc překvapen.

Dne 24. srpna přinesly Zemědělské noviny interview, ve kterém jsem uvedl všechny skutečnosti, které mně byly známy. Počátkem příštího týdne se ozvalo ministerstvo obrany ústy tehdejšího mluvčího plk. Pohořala (nyní již přesvědčeného demokrata), že pan náčelník generálního štábu generálporučík Anton Slimák (v květnu povýšený prezidentem republiky) tvrdil, že žádné takové ani podobné rozkazy nebyly vydány a tudíž neexistují. Zanedlouho se však ukázalo, že generál

Pokračování na str. 11

For sale

16 used bar stools, \$10 each.
Call: (708) 656-9721

(708) 484-1118
marina's
BEAUTY SALON
Home of the finest permanent waving
Visit Marina's new
salon - formerly at
26th St. & Hamlin,
now at
6234 W. Cermak Rd., Berwyn, IL

Podporujte Hlasatel

Máte zapláceno předplatné ?

Překládám do angličtiny legální
doklady školní a osobní
notářsky ověřené.
O. KOVAR
Pište na adresu:
P. O. Box 313
Riverside, IL 60546
nebo volejte:
(708) 442-7115

Přijme se:

Výrobní společnost

Hledá zkušené pracovní síly do
výrobního pásma. Výborný plat.
Znalost angličtiny nutná. Volejte:
(708) 010-5212

Přijme se

Zaručený plat
Přijme se malíř-natěrač \$450-600
týdně a muž nebo žena na úklid při
malování \$250-350 týdně.
Dallas, Texas. Volejte:
(1-214) 416 - 7303

Pomáháme Československu

Máme na skladě prvotřídní
Lyže - běžky

značky "Polar" v délkách od 180 do 215 cm.
Dodáme na vaši adresu za výhodnou cenu.
Další zásilka laminátových liží značky "Svoboda" v
červenomodrobílých barvách je na cestě v modelech -
dle našich specifikací - pro začátečníky, turisty nebo
závodníky. Volejte:

MILVO Sales Corporation
(516) 364-1122. Fax: (516) 364-1148
Miloš B. Vobořil, majitel

Slimák účelově lhal. Pro nezasvěcené uvádím, že generál Slimák předtím, než byl jmenován do funkce náčelníka generálního štábu československé lidové armády, byl náčelníkem zpravodajské správy generálního štábu a byl tudíž "mužem Moskvy", úzce spjatý s KGB a GRU (vojenská zpravodajská služba generálního štábu Sovětské armády).

V týdnu od 27. srpna do 4. září jsem se dozvěděl, že existují další a ještě závažnější a konkrétnější rozkazy ke zneužití armády v listopadových dnech roku 1989. Dne 5. září jsem požádal náčelníka vojenské kanceláře prezidenta republiky generálporučíka Tomečku, aby mně sjednal přijetí u prezidenta republiky, kterému chci oznámit důležité okolnosti ve věci zneužití armády, při kterých hrál klíčovou roli nynější ministr obrany armádní generál Miroslav Vacek (povýšený do této hodnosti prezidentem republiky v květnu 1990). Ve čtvrtek sděluje generál Tomeček (dříve velitel raketového vojska Západního vojenského okruhu), že budu přijat na Hradě dne 7. září v 9.00 hod. Nedozevřel jsem se však kým, jen tolik, že v tento čas se mám dostavit do jeho kanceláře.

Po problematickém počátku jsme se sešli ve vojenské kanceláři prezidenta republiky v tomto složení:

- plk. Dr. Antonín Zrůstek - Sdružení vojenská obroda
- plk. Ing. Josef Šiler - dtto
- plk. Ing. Jiří Horák - pracovník inspekce ministra obrany
- plk. Ing. Rudolf Patrný - dtto
- plk. Ing. Zbyněk Čeřovský

Nepřijal nás však prezident republiky, ale krátce poté se dostavil poradce prezidenta republiky pan Jiří Křížan, který nás hned v úvodu šokoval tím, že neví, jak nás má oslovovat, neboť nezná vojenské hodnosti?! (Dva z nás byli totiž ve vojenských uniformách v hodnostech plukovníků. Divné to vysvětlení pro kvalifikaci vojenského poradce). Složení poradců paně prezidentových však bylo již mnohokrát vzhledem k jejich kvalifikaci a vzdělání předmětem mnohé kritiky a jejich rady přinesly na mezinárodním poli již mnohé faux pas. Snad bude čtenáře i zajímat, že jsem byl s Václavem Havlem téměř rok ve vězení v Plzni - Bory, že jsem byl ve vězení pokřtěn a on mně byl za kmotra a byl po celou dobu mým přítelem. Od doby, kdy se stal prezidentem, mně neodpověděl ani na jeden z mých pěti dopisů a zabránil také mé reaktivaci. Přátelství a spojení s komunisty je mu pravděpodobně bližší než přátelství s lidmi, kteří mu do prezidentské funkce pomáhali.

Po krátkém představení, a seznámení s obsahem schůzky, přičemž pan Křížan omluvil prezidenta republiky pro jeho zaneprázdněnost, jsme seznámili pana Křížana s důvodem naší schůzky. Plukovníci Horák a Patrný přinesli další a ještě důležitější rozkazy, které jednoznačně svědčily o přípravě československé lidové armády k zásahu proti českému a slovenskému obyvatelstvu a hlavní roli, kterou v této přípravě hráli dřívější ministr národní obrany armádní generál Milán Václavík a jeho náčelník generálního štábu generálplukovník Miroslav Vacek. Kromě jiného byl předložen originál rozkazu náčelníka generálního štábu generálmajora Antona Slimáka z 28. března 1990 (!), kterým nařizoval skartaci (zničení) všech kompromitujících rozkazů, týkajících se nasazení armády v tomto kritickém období, a to v době, kdy federální vláda po zkušenostech s ničením dokumentů StB vydala přísný zákaz k ničení jakýchkoliv dokumentů. Je tudíž nepochybné, že se generál Slimák snažil at' již z vlastní iniciativy nebo na něčí rozkaz zahladit všechny stopy této činnosti.

Naše jednání trvalo více než tři hodiny (od devíti do půl jedné po poledni) a dohodli jsme se:

- 1) na formulaci pro tisk, který předám dole čekajícím novinářům
- 2) na vytvoření prezidentské komise, jejíž složení navrhne pan Křížan prezidentu republiky, kterou jsme doporučili v tomto složení:
  - předseda - pan Křížan
  - členové - plk. Zrůstek, plk. Šiler, plk. Horák, plk. Patrný a já, dva poslanci z branně bezpečnostních komisí Federálního shromáždění, další členové podle uvážení prezidenta republiky.

Dne 10. září přinesla ČTK zprávu, že byla z rozhodnutí prezidenta republiky vytvořena komise k vyšetření účasti československé lidové armády na událostech v listopadu 1989. Předsedou komise byl ke všeobecnému překvapení jmenován poslanec SL Federálního shromáždění PhDr. Vojtěch Deyl. Poté se několik dní nedělo vůbec nic a já jsem do této komise, jež by nikdy nevznikla, kdyby nebylo mé iniciativy a pan Vacek by byl pravděpodobně i nadále ministrem obrany.

17. září jsem se z denního tisku dozvěděl, že dne 18. září bude zveřejněna zpráva prezidentské komise. Denní tisk byl netrpělivý a čekal na zprávy komise. Pak jsme se dozvěděli, že se vlastně komise ustavila až 18. září a že tedy prohlášení mluvčí prezidentské kanceláře z 10. září bylo více než problematické, mám-li takto nazvat nepravdivé oznámení.

Poté uplynul téměř celý měsíc, aniž by Hrad jakýmkoliv způsobem informoval veřejnost o tom, co se vlastně děje a o čem tato komise jedná a co zkoumá.

15. října proběhlo velitelské shromáždění Československé armády, kterého se zúčastnil v zastoupení prezidenta republiky jeho poradce pan Křížan. K našemu velkému překvapení sdělil pan Křížan, že ministr obrany generál Vacek má důvěru u pana prezidenta pro jeho velké zásluhy?! v uplynulém období. 16. října 1990 přináší A-Report zprávu, že z prezidentské komise došlo k úniku informací, aniž tato informace byla jakkoliv specifikována. Dále tiskový mluvčí prezidenta Žantovský oznámil, že "během tohoto týdne komise ukončí svoji činnost a předloží prezidentu republiky svou zprávu".

To bylo dne 15. října 1990.

16. října přijel do Prahy generální inspektor Bundeswehru admirál Dieter Wellershof a setkal se ministrem obrany Vackem, náčelníkem generálního štábu generálem Slimákem a zástupcem ministra-náčelníkem správy pro kulturu a výchovu, jinak Vackovým osobním přítelem a prvním aktivovaným člověkem roku 1990 v československé armádě, Dr. Antonínem Raškem. Ministr obrany Vacek vystoupil téhož dne v parlamentu před brannými a bezpečnostními výbory obou sněmoven a sklídl poděkování (?) a potlesk poslanců. To je také velmi vymluvný akt zejména poslanců OF, kteří jsou poplatní prezidentskému režimu. Celá naše republika ví o tom, že armáda se pod velením ministra obrany a jeho náčelníka generálního štábu připravovala na krvavé potlačení listopadových událostí a poslanci tleskají a děkují ministrovi. Za co? Ze se to nestalo a že jsou poslanci? Nebo jsou tak zaslepení a tak diletanští, že nevěděli co činí? Platí i v tomto případě, že neznalost neomlouvá? A nebo se chtěli zavděčit? Ale komu? A proč?

Ve středu 17. října 1990 se dozvídáme ze sdělovacích prostředků, že prezident Havel odvolal ministra Vacka a ocenil jeho minulou práci a jeho postoje. Svaz vojenské mládeže, ovlivňovaný panem náměstkem Raškem navrhuje, aby prezident Havel jmenoval do funkce ministra obrany - koho jiného, než Vackova muže číslo jedna - jeho náměstka Raška. A pan poslanec Kocáb dovršuje celou plejádu lži a nepravčí tvrzením, že pan prezident už dávno chtěl do funkce jmenovat civilistu, ale... Proč tedy ale dostal pan ministr Vacek ještě dva dny před svým odvoláním plnou důvěru pana prezidenta? Na to bylo jaksi pozapomenuto. A ve čtvrtek, 18. října máme nového, vytoženého civilního ministra obrany, v jehož životopisu jsou jakoby náhodou vynechány jeho nejdůležitější údaje, které zřejmě neměly být národům prezentovány, že

Pokračování na straně 12

First National Bank of Cicero

The Foundation of a Solid Community.

CALL ON US! 780-5000

Serving Our Community
Since 1921

- 24 Hour Cash Station®
- Two Locations
- Free Parking • Drive-Up Banking
- Complete Trust Services Available

A PINNACLE BANK

6000 West Cermak Road, 2500 South Cicero Avenue,
Cicero, Illinois 60650. Phone 780-5000, Member FDIC.

Navštivte svobodné

ČESKOSLOVENSKO 1991

Nyní bez víza a povinné výměny.

Každý měsíc máme 3 skupinové odlety do Prahy a Bratislavy za nejnižší ceny

Levné ceny do evropských měst

PRAHA	621.00	FRANKFURT	389.00
VÍDEŇ	489.00	MNICHOV	498.00
LONDÝN	349.00	PAŘÍŽ	389.00

Pronajmutí aut v Evropě za velmi výhodné ceny.

Za sluncem a příjemnou pohodou.

Jeden týden pobytu, letenka a hotel od:

JAMAICA	379.00	MEXICO	379.00
ORLANDO	329.00	HAWAII	753.00

Zavolejte o podrobné informace

WEBER TRAVEL AGENCY

6805 W. Cermak Road, Berwyn, IL. 60402
Tel.: 708-749-1333

jeden z bývalých aktivních komunistů nahradil komunistu až do poslední chvíle velice aktivního. A prvním rozkazem nás nový pan ministr obrany Dobrovský také velice překvapil - pozastavil s okamžitou platností činnost Svobodné legie, jediné organizované síly v československé armádě usilující o její očistu totalitních komunistických generálů a vysokých důstojníků.

Ale vraťme se k činnosti prezidentské komise.

Ve čtvrtek 18. října se konala na Hradě tisková konference, kterou vedl ultimaivním a diktátorským způsobem (ostatně jako vždy a tudíž zcela obvykle) tiskový mluvčí prezidenta pan Žantovský. Za stolem dále zasedli pan Dr. Deyl, předseda komise, plk. Jiří Horák, poradce prezidenta pan Křížan a nový muž v poradním sboru, pan Jan Rejžek, o jehož vojenských kvalitách lze mít velké pochybnosti, ale jenž má hradní zásluhu zřejmě v tom, že v roce 1988 při Haškově Lipnici pozval tam přítomného disidenta Havla na podium.

Komise uvedla několik zcela nepravdivých údajů a zejména pan poslanec Dr. Deyl, který mne neznal, v životě neviděl zcela přesvědčivě na dotaz novináře z ČTK, proč jsem v této komisi nepůsobil, prohlásil, že kdybych tam byl já, tak by tam nechtěl být on a že by to byla komise výhradně jen moje. Není mně zcela známo, co tím pan poslanec Deyl myslel, ale myslel zřejmě po "hradním" způsobu. Obdobně se zcela nepravdivě vyjádřil i pan "odborný vojenský" poradce Jiří Křížan. Během brífingu, při němž mně pan Žantovský nedal slovo a jež byl veden naprosto nedůstojným způsobem, bylo řečeno mnoho nepravd, ale ti co věděli, nebyli připuštěni ke slovu.

19. října v pátek, přináší A-Report "Zprávu Komise prezidenta ČSFR pro vyšetření činnosti ČSLA v listopadových dnech 1989". Dovolují si tvrdit, že tato zpráva je neúplná, zkreslená a že až budou v ČSFR opravdu panovat demokratické poměry, že se bude muset znovu přikročit k vyšetření, ale k důkladnému vyšetření všech těchto událostí stejně tak, jak tomu je u parlamentní komise. Přesto se musím ještě znovu vrátit do historie a osvětlit některé podrobnosti, které na tyto události mají podstatný vliv.

K použití československé lidové armády proti obyvatelstvu došlo poprvé dne 21. srpna 1969 v souvislosti s prvním výročím sovětské okupace. Podruhé došlo k nasazení armády opět ve stejný den v roce 1970. Tehdy už existoval Rozkaz ministra národní obrany s trvalou platností (tehdy byl MNO generál Dzúr - Dubčekův přítel, jak se všeobecně tvrdilo). Tento rozkaz č. 0053002/28-11 byl vydán na základě rozhodnutí Rady obrany státu na základě usnesení ze dne 3.10.1970. Tím vlastně byla dána poprvé v historii československé armádě hlavní a nejdůležitější úloha - úloha nikoliv v boji proti vnějšimu, ale zejména v boji proti t.zv. vnitřnímu nepříteli, antisocialistickým a protistátním živlům, jenž pro komunistické vedení představovalo větší nebezpečí jako ochranu státu před vnějším nepřítelem. A tento rozkaz platil vlastně až do letošního roku. Centrální plán mimořádných bezpečnostních opatření vypracovalo na pokyn rady obrany státu ministerstvo vnitra a jeho vyhlášení mohl provést ministr po předchozím souhlasu předsednictva ÚV KSČ nebo v případě nebezpečí z prodlení po dohodě s předsedou rady obrany státu, jímž byl generální tajemník ÚV KSČ. V tomto plánu byly samozřejmě stanoveny i úkoly pro armádu, LM, Civilní obranu, Požární ochranu a samozřejmě pro VB a StB. Koordinaci těchto opatření řídilo 13. oddělení ÚV KSČ (t.zv. státně-administrativní oddělení), jež bylo vlastně z mocenského hlediska nejdůležitější oddělení ÚV KSČ a jmenování jeho šéfa podléhalo souhlasu ÚV KSSS a KGB.

Nebudu se zabývat obsahem celé zprávy. Byla ostatně publikována ve sdělovacích prostředcích a v tisku. Nejdůležitějším poznatkem je skutečnost, že ministr obrany Václavík, náčelník generálního štábu Vacek, generálové Ducháček, Vincenc, Rygál a další (?) - moje poznámka-jak to další, bez uvedení jmen, když se jedná o tak závažný akt - se aktivně podíleli na přípravě použití armády proti lidem v listopadových dnech ve spolupráci s nejvyššími představiteli federálního ministerstva vnitra a nikdo z nich, vyjma generála Lorence nebyli obžalováni a postaveni před soud. Jak je možné, že generál Vacek ještě později uvažoval o možnosti nechat přelétnout nad shromážděným davem lidí na Letenské pláni nadzvukové stíhací letouny, přičemž aerodynamický třesk a následná tlaková vlna by způsobila hromadný masakr. Je to snad "zásluha" pana Vacka, že k tomu nedošlo a nebo dostal strach z vlastní odvahy?

Analýzou politické situace dne 24. listopadu se jeví tento den jako rozhodující pro vývoj další situace. Všechny podřízené složky, vláda, ministerstva a vše ostatní čekaly vždy na rozhodnutí ÚV KSČ. Takovým způsobem se v ČSSR vládlo a často nikdo nevěděl, zda má větší moc ve státě StB nebo KSČ. Není pochyb o tom, že tyto výkonné mocenské složky byly a jsou v plné šíři infiltrovány sovětskou KGB a že z její vůle se

dělo jen to, co ona chtěla. Že o tom není pochyb svědčí účast dvou vysokých představitelů KGB, generálů leslenka a Gruška v kritických listopadových dnech v Praze a dokonce v centru velení ministerstva vnitra. 24. listopadu, ale ještě předtím, naléhá ministr obrany Václavík na Jakeše, aby vydal jako předseda Rady obrany státu rozkaz k nasazení armády. Jakeš váhal, protože v záce byl boj dvou, tří nebo dokonce čtyř křidel o moc v ÚV KSČ. A když došlo 24. listopadu k jeho odstoupení, nenašel se již nikdo, kdo by takový rozkaz vydal. Václavík viděl, že prohrál a Vacek naopak poznává, že přišel jeho čas. Ale jaký vliv na jeho jmenování má Moskva a jaký je skutečný obsah rozhovorů a dohovorů mezi OF, KSČ a Moskvou, to teprve ukáže čas. Podivné však je to, že prezident-antimilitarista a pacifista nalézá najednou tak velkou oblibu v generálu Vackovi a v armádě, která "je jediná složkou ve státě, která ho poslouchá", jak se nechal v únoru 1990 slyšet nově jmenovaný a později na generálporučíka prezidentem povýšený muž Moskvy Anton Slimák, který přes obvinění, že záměrně nechal zkartovat důležité dokumenty je stále na výsluní své moci. V podstatě to nebylo pro prezidenta žádné oslnivé prohlášení, že ho "náhle" poslouchá armáda, složená z komunistických nomenklaturních kádrů, která o něm až donedávna neřekla nic lichotivého.

A tak bych mohl v podstatě dojít k závěru, kdyby... Ono totiž těch problémů a otazníků zůstává nadále mnoho. Např. proč dosud nebyl nikdo z obviněných obžalován a postaven před soud? Proč a kdo náhle opět dělá z generála Vacka národní hrdinu tím, že ho posílá řešit vyřešené do Iráku a pak před televizní obrazovku? Proč nový ministr obrany se nemůže obejít bez rad a pomoci pana generála v.v. Vacka, proč dosud nebyli z armády propuštěni zkompromitovaní nomenklaturní generálové, ale proč byli mnozí z nich naopak prezidentem povýšeni a vyzvednuti ve funkcích? Proč byl opět z armády propuštěn plukovník Jiří Horák, který má velkou zásluhu na tom, že byla objasněna úloha armády v listopadových dnech roku 1989? Proč a kam jezdí pánové generálové na dovolenou? Copak pohledával náčelník kanceláře prezidenta republiky, nomenklaturní generálporučík Tomeček na Kubě, pan Rašek v KLDR a v SSSR, další v Číně a v Africe? Copak tam máme za zájmy? Je vůbec možné za současných podmínek bez vědomí nejvyšších vládních a ústavních činitelů jen tak z ničeho nic si vzít od dopravního pluku ve Kbelích letoun, naložit ho 1,5 tunou léků a odletět si na misi dobré vůle a uvědomit o tom Hrad později prostřednictvím tisku? Nedělá si z nás někdo legraci, nebo z nás dělá hlupáky, kteří nevědí, jak to ve skutečnosti v tomto státě chodí? Jakou další důležitou funkci chystá Hrad a nebo někdo jiný pro pana generála v.v. Vacka? A zejména proč?

Před světem panuje hrozba nové války. 15. ledna 1991 vyprší ultimatum OSN pro Irák. Ten hrozí válkou Izraeli, který USA nenechají za žádnou cenu na pospas. Válka by mohla vypuknout i dříve. Napjatá a nevyřešená je situace i v SSSR. Často a opakovaně se z mnoha stran hovoří o možnosti vojenského převratu. Nebezpečí občanské války při rozpadu SSSR je více než aktuální. Na světě existují státy, pro něž je válka jediným řešením vnitřní krize. Např. Kuba, Korea, Čína, ale i některé arabské státy s nacionalistickým zaměřením. Patří mezi ně i Jordánsko, Libye, ale i Sýrie a další. Není to tudíž jen otázka Iráku a USA. Německý generál a vojenský teoretik von Clausewitz řekl, že není těžké válku zahájit, ale včas skončit. A tato možná válka může snadno a lehce i proti vůli jiných států přerůst ve válku světovou. Mnohé z těchto států mají ve svých arsenálech jaderné chemické a biologické zbraně, které se jistě nebudou rozpakovat použít v případě potřeby. Irák to ve válce s Iránem již demonstroval. A teď půjde o bytí či nebytí. Co všechno se může stát a kdo může být do této války zatažen, je naprosto nevyzpytatelné. Československo bude aktivní účastník této války již tím, že tam poslalo bezvýznamný kontingent vojáků. Ale je vojensky přítomno a tudíž na jedné ze stran, jež povedou válku. A to je faktor, který nelze opomenout.

Je nám známo, že vyslání této symbolické, protichemické jednotky je politický tah generála Vacka. Pro něj a jeho další kariéru to může mít nesmírný význam, ale může to mít také tragické důsledky pro náš stát, pro oba naše národy. Mocné Německo je v tomto směru daleko prozíravější. Nejsou tam zřejmě lidé, kteří si chtějí hrát na významné světové politiky, filosofy či dramatiky, čekající na drama. Jsou jimi ve skutečnosti a zřejmě také vědí, co může nastat. Proto se snaží být od tohoto konfliktu fakticky co nejdéle. Posílají peníze, léky a zbraně, ale nejsou tam. A posilují svoji armádu a připravenost. My máme naši armádu v rukou komunistických nomenklaturních kádrů v čele s ministrem, který nerozumí ničemu. A to se může stát rozhodující a tragické. Pravděpodobně se tomu nedá zabránit a pokud ano, bude to velké štěstí. Nejschůdnější a nejrychlejší cesta je odstoupení současné komunistické vlády a její nahrazení. Čím dříve, tím lépe. Jinak tuto zemi čekají tragedie. A nejen ekonomické.